

Aptullah Kuran'ın kaleminden Boğaziçi Üniversitesi'nin kuruluşu

Mr. Lawrence mali sıkıntının had safhaya vardığını, 1969-1970 öğretim yılında bütçe açığının 1 milyon 100 bin dolara ulaşacağını, zor ve tatsız da olsa bazı kararların alınması zamanının artık geldiğini söylüyordu ama bunu kabul edemedik.

1 Temmuz 1969 günü Müdür Başyardımcısı olarak göreve başladığım Robert Kolej Yüksek Okulu'nda 1969-1970 öğretim yılının ilk dönemi daha çok çeşitli misyonların başkanlığını yapmak ve Türk mütevellilerin toplantılarına katılmakla geçti. Tartışılan ana konu mali sorunlardı. Son yıllarda bütçe açığa giderek artmış, kolejin geleceğinin tehdit eder bir düzeye ulaşmıştı. Ekim ayında Mütevelli Heyet Başkanı James Lawrence'ten bir öneri geldi. Yeni öğrenci almayarak Yüksek Okulu 4 yıl içinde tasfiye etmeyi, Robert Akademi ile kız kolejini kampüslerin birinde birleştirerek diğerini satmayı, satıştan elde edilecek gelir ile Robert Kolej Vakfı'nı besleyip bu yoldan gelir ile gider arasındaki farkı kapatmayı düşünüyor ve öneri konusunda Türk tarafının nabzını yokluyordu. Türk mütevellilerin böyle bir öneriyi benimsemeleri zordu. Amerika'daki ekonomik bunalımın yarattığı mali sıkıntıyı herkes biliyordu ama

gerek Amerikan yönetiminin Robert Kolej'e yardımı keseceğini gerekse mütevelli heyetinin kolejin bir bölümünü kapatacağını kimse beklemiyordu. Önerinin uygun olmadığı görüşünde birleşerek sonuç ve Mr. Lawrence'e iletildi.

Bu arada kolej Müdürü Dr. Scott Everton mütevelli heyetinin kasım ayında New York'ta yapılan yıllık toplantısına gidip dönmüştü. Anlattığına göre toplantıda bütçe açığının her çareye başvurularak kapatılması vurgulanmış fakat kimse köklü çözümlerden söz etmemişti. Konunun küllendiği anlaşılıyordu. 1970 yılına hiçbir sıkıntımız yokmuş gibi sakin girdik. Ne var ki yılbaşından hemen sonra kolejin geleceği sorunu yeniden alevlendi. Mr. Lawrence, Türk Mütevelli Heyet Başkanı Bülent Yazıcı, Başkan Vekili Nahit Alpar ve Doktor Everton'u New York'ta yapılacak olan mütevelliler toplantısına çağırarak, toplantıya benim de katılmamı istemişti.

21 Ocak Çarşamba günü hep birlikte Amerika'ya hareket ederek ertesi gün icra komitesi toplantısına katıldık. Rutin işlerin görüşüldüğü toplantıdan sonra Mr. Lawrence, Doktor Everton ile beni hafta sonunu geçirmek için Norfolk Connecticut'daki evine çağırıyor. Cuma günü dinlendik. Cumartesi sabahı Bülent Yazıcı, Nahit Alpar, Alfred Ogden, Grinnell Morris, Howard Nichols, Jane Page, Fred Utley ve Rodney Wagner bize katıldılar. Bunlar Mütevelli Heyeti'nin İcra Kurulu Üyeleri'di. Mali sorunumuzun genel kuruldan önce özel olarak tartışılacağı anlaşılıyordu, Mr. Lawrence mali sıkıntının had safhaya vardığını, 1969-1970 öğretim yılında bütçe açığının 1 milyon 100 bin dolara ulaşacağını, zor ve tatsız da olsa bazı kararların alınması zamanının artık geldiğini söyleyerek toplantıyı açtı. Arkasından da Yüksek Okul'un kapatılmasını, Kız Koleji'nin Bebek Kampüsü'ne nakledilerek lisenin burada karma olarak devamını, Arnavutköy Kampüsü'nün ise satılıp vakıf kaynaklarının bu yolla elde edilecek gelirle beslenmek suretiyle gelirin giderleri karşılayacak düzeye

çıkartılmasını önerdi.

Toplantıda bulunanlar öneriyi tepkilerini dile getirdiler. Bazıları başka çare kalmadığını açıklarken bazıları çare diye getirilen önerinin emneti kötüye kullanmak olduğunu belirttiler. Tartışmaya Bülent Yazıcı son verdi. YAZICI, Yüksek Okul'un istenirse kapatılabileceğini fakat kampüslerin okula ait taşınmazların devlete geçeceğini belirterek, 625 sayılı özel okullar kanununun ilgili maddesini açıkladı. Durum değişmişti. Şayet Kız Koleji'ne ait 260 dönüm arsa satılmazsa Yüksek Okul'un tasfiyesi anlamsızdı. İki lise bir kampüste toplanır ve öteki Kampüs komple olarak Milli Eğitim Bakanlığı'na devredilirse hem çetrefil hukuki sorunlar önlenir hem de Robert Kolej Yüksek Okulu'nun bir başka yönetim altında tarihi görevini sürdürmesi sağlanırdı. Boğaziçi Üniversitesi'ne dönüşümün temeli bir bakıma 24 Ocak 1970 günü akşam saatlerinde Connecticut eyaletinin Norfolk ilçesinde atılmış sayılır. Ortaya çıkan formül önce mütevellinin sonra Türkiye Cumhuriyeti hükümetinin desteğini kazanacak, Boğaziçi Üniversitesi bu formülün uygulanması ile kurulacaktı.

CUMHURİYET VE BOĞAZIÇI

Gözlerimi kapatıp, öğrencilik günlerimde şöyle bir dolaştığımda kendimi en güçlü ve özgür hissettiğim yerde, Güney Meydan'da buluyorum. Son ders saatleri... Ardından kampüs iyice canlanacak. Çimler her zamanki gibi dolu; arkadaşlarımın kimisi bir fikri tartışıyor, kimisi heyecanla başına gelenleri anlatıyor, kimisi voleybol oynuyor, kimisi kedi-köpek besliyor, kimisi kitap okuyor, kimisi uzanmış dinleniyor... Kulüp odaları civil civil, ortamda enerji artmaya başlıyor; diğer okullardan da gelenler oluyor. Günün en güzel saatleri. Ertesi akşam otoparkta Sezen Aksu konseri varmış, bölümden kızlarla birlikte gitmek istiyoruz, ailesi muhafazakâr olan arkadaşımız izin alabilirse o da gelebilecek; işte o zaman tam ekip olarak çok mutlu olacağız. O sırada en yakın arkadaşım Kaya geliyor, beraber havuza gitmek için hazırlanıyoruz. Bu dönem eşli danslar ve dans kulübümüz çok popüler, Türkiye'deki en büyük festivali de biz yapıyoruz. Posterini ben tasarlamıştım, asmak için okuldan izin almamız gerekiyor. Havuza doğru inerken ilgili birimlere uğrayıp hem izinleri hem de gelirlerimizle ilgili görüşmelerini hallediyordum. Özel ders vermeye gitmediğim bir gün; o yüzden dönüşte de Mithat Alam Film Merkezi'nde Nuri Bilge Ceylan'ın geldiği bir etkinliğe katılacağız...

Hepimiz gözlerimizi şöyle bir kapatıp o yıllara gittiğimizde binlerce farklı versiyonu olsa da aslında aynı hikâyeyi buluyoruz; ortak hikâyemizi... Boğaziçi mezunları olarak; barışçıl, demokratik değerlerle yetiştik. Çiftçi, işçi, memur, esnaf, öğretmen, doktor ve nice çeşitli mesleklerden ailelerin çocuklarıyız. Gençliğimizi, okuyarak ve çalışarak geçirdik. Türkiye'nin dört bir yanından gelen insanlarla tanıştık. Öğrenci kulüplerini gördük, sorumluluk aldık, birlikte hareket ettik. Her görüşten arkadaşlarımız oldu; üniversitemizden farklılıklara saygıyı ve birlikte yaşama kültürünü öğrenerek mezun olduk. Şimdi ülkemize ve dünyaya faydalı birer birey olmak için elimizden geleni yapıyoruz. Bizi biz yapan değerler sadece Boğaziçi Üniversitesi'nin etik değerleri değil, aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti'nin değerleri. Her birimizin hikâyesi takip edildiğinde; Boğaziçi'nin Atatürk ilkelerinin kusursuzca uygulandığı bir yer olduğu açıkça görülüyor. Cumhuriyetçilik, Halkçılık, Laiklik, İnkılapçılık, Devletçilik ve Milliyetçilik; biricik okulumuzda her zaman en güzel örneklerini yaşatıyor.

17. dönem yönetim kurulu olarak tüm faaliyetlerimizi; öğrenci ve akademisyenlerimizle birlikte 160 yıllık Boğaziçi kültürünü korumak adına; okulumuzun etik ilkelerine dayanarak büyük bir titizlikle yürüttük. 20 bini aşkın üyemizin, gönüllülerimizin ve iş dünyasının da desteğiyle; Boğaziçi Üniversitesi camiasını birleştiren, daha önce yapılmamış birçok işe imza attık. Cumhuriyet Balosu'nu başlattık. Bunlara ek olarak; rekor üyelik, rekor öğrenci katılımlı etkinlik, rekor burs ve bağış, rekor sponsorluk geliri sağladık. Okulumuzun ve derneğimizin içinden geçmekte olduğu zor günleri birlik ve beraberlikle aşıyoruz. Eski rektörlerimizden aday öğrencilerimize, okul esnafından mezunlarımıza, öğrenci kulüplerimizden eski başkanlarımıza kadar; bu dönem çok büyük ve güzel bir aile olduğumuzu bir kez daha hissettik. Çok değerli yönetim kurulu üyelerimize ve insanüstü emek veren tüm profesyonel ekibimize içtenlikle teşekkür ederim.

İkinci yüzyıla hep birlikte adım atmanın sevinci ve heyecanıyla...

Cumhuriyetimizin 100. Yılı Kutlu Olsun!

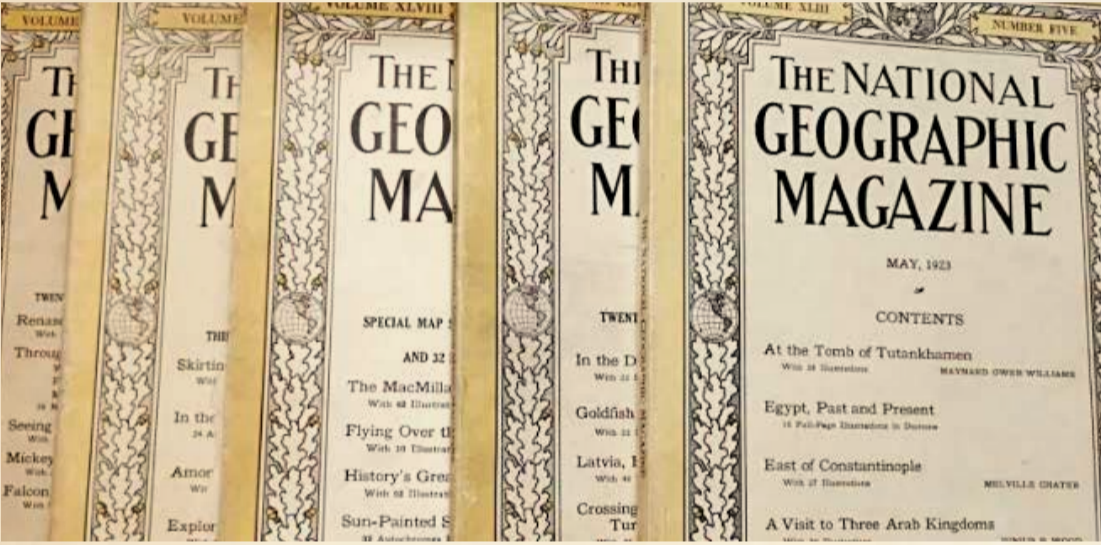
Hülya CESUR

Boğaziçi Üniversitesi Mezunlar Derneği
Yönetim Kurulu Başkanı

“ **Boğaziçi Üniversitesi'ne dönüşümün temeli bir bakıma 24 Ocak 1970 günü akşam saatlerinde Connecticut eyaletinin Norfolk ilçesinde atılmış sayılır.** ”

Robert Kolej hakkında okuyacağınız en ilginç hikâye hiç şüphesiz budur

Bu hikâyesinin içinde imparatorluk İstanbul'unun gerçeği, bir büyük küresel markanın kuruluş hikâyesi hatta ünlü mucit Alexander Graham Bell bile var. Bizim içinse hikâyenin en özel tarafı Robert Kolej'i var eden büyük ve küresel kültür.

kadar emekliliğin tadını çıkarır. Gilbert Grosvenor'un İstanbul doğumlu olması 55 yıl boyunca Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemi ve Genç Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk yıllarındaki modernleşme hareketleri ve özellikle çağdaş devrimlerin sık sık dergiye konu olmasını sağlar. Gilbert Grosvenor'un Türkiye için faydalı

çalışmaları bunlarla sınırlı değil. 1912 yılında Alexander Graham Bell'in sağladığı finansal kaynak ile dergi keşif gezilerini ve ilgi alanına giren projeleri desteklemeye başlar. Bu çerçevede Prof Kenan Erim'in başvurusunu inceleyen topluluk ülkemizde yapılan Afrodisyas kazılarına 30 yıl boyunca finansal destek

verir. Günümüzde Gilbert Grosvenor'un doğduğu şehirde kendisinden geriye kalan ne var diye baktığımızda maalesef pek olumlu şeyler söylemek mümkün değil. İkiz kardeşi ile birlikte doğdukları ev 1980'lerin sonuna kadar gelebilmişse de, artık mevcut değildir. Ondan geriye kalan tek şey 1890 yılında,

7 aylıkken vefat eden kız kardeşi Harriet'in İstanbul'daki mezarıdır. Bu müthiş hikâyeyi ortaya çıkaran, arşiv kayıtlarında izini süren Oğuz Otay'a Robert Kolej'in bir vefa borcu var. Okulun arkasındaki büyük tarihi anlatmak için bundan güzel bir hikâye anlatılmazdı.

Robert Kolej'in cumhuriyetin kurucu büyüklerini yetiştirmek konusunda oynadığı rolü bilmeyen yoktur. Siyasetçiler, sanatçılar, düşünce ve bilim insanları ve aktivistler hep bu okuldan çıkmış 19. yüzyılın sonu ve 20. yüzyılın başı Robert mezunu insanların etkileriyle şekillenmiştir. Üstelik sadece Türkler değil, Bulgarlar, Ruslar ve coğrafyamızın diğer çok önemli toplumları bu eşsiz okulda yetişmiş ve Robert Kolejden edindikleri birikimleriyle ülkelerine şekil vermişlerdir. Robert Kolej bir Amerikan okulu olmakla birlikte, her milletin en iyi yetişmiş

yaşamış, yetiştirdiği insanlarla bütün bu zor süreçlerin aşılmasında etkin rol oynamıştır. Bütün bu güçlü etkisi, şöhretli mezunları tanıdığı halde okulun kuruluşuna ilişkin çok çarpıcı bir hikâye pek de bilinmemektedir. 1923-1960 yılları arasında İstanbul ve Türkiye tam 15 kez National Geographic dergisine konu olmuş. Dünyanın bu en çok tanınmış dergisinin İstanbul ve Türkiye'ye gösterdiği ilginin arkasında benzersiz bir hikâye var. Ünlü Gezgin, tarihçi ve araştırmacı Oğuz Otay'ın "Gezmek Yetmez" adlı sitesinde yayımladığı o muhteşem

dergisinin kurucu isimlerinden biri olan Gilbert Grosvenor'un İstanbul doğumlu ve Robert Kolej mezunu olduğunu biliyor musunuz? Gilbert Grosvenor tam 55 yıl boyunca bu ünlü dergiyi yönetmiş ve tam bir cumhuriyet insanı olarak 1923-1960 yılları arasında defalarca İstanbul, Türkiye ve Robert Kolej'e yer ayırmış. Hikâye şöyle başlıyor: Gilbert Grosvenor'un babası Prof. Edwin A. Grosvenor Robert Kolej'de 21 yıl (1869-1890) boyunca tarih öğretmenliği yapar. 1875 yılında ikiz oğulları Gilbert ve Edwin İstanbul'da doğar. İlk ve orta okulu Robert Kolej'de okuyan kardeşler babalarının görevi sonrasında 15 yaşında ABD'ye dönerler. Onların ABD'ye dönmelerinden 2 yıl önce avukat Gardner Greene Hubbard ve 33 arkadaşı 13 Ocak 1888 tarihinde insanlara coğrafyayı sevdirmek maksadıyla National Geographic Society adıyla bir topluluk kurar. Aynı yılın ekim ayında da cemiyet National Geographic Magazine adlı bir bülten çıkarır. Hubbard'ın 1898 yılında vefatı sonrasında cemiyetin başına mucit Alexander Graham Bell geçer. Evet, telefonun mucidi olarak tanıdığımız Graham Bell'in ta

kendisi. Aylık 100 dolar maaşla işe aldığı yardımcı editör ise 23 yaşındaki İstanbullu hemşerimiz, Robert Kolej mezunu Gilbert Grosvenor'dur. Çalışkan genç ile Alexander Graham Bell'in kızı Ellsie arasında baş gösteren aşk kısa sürede evliliğe dönüşür. Ünlü mucit evlilik hediyesi olarak damadına topluluğun derginin yönetimini ve mülkiyetini verir. Gilbert Grosvenor derginin başına geçer geçmez, babadan kalma bir yöntem ile dergide bol fotoğrafa yer verir. Zira; babasının İstanbul'dan ayrıldıktan 5 yıl sonra kaleme aldığı iki ciltlik Constantinople adlı kitabı bol fotoğrafları nedeniyle oldukça ilgi görmüştür. Derginin yöneticiliğini yaptığı 55 yıl boyunca temel yayın ilkesi "bol fotoğraf, sade ve hoş yazılar ve en önemlisi tartışmalı hiç bir konuya dergide yer vermemek" olur. Zaman zaman bu apolitik yaklaşım eleştirilse de iki dünya savaşı ve bir Soğuk Savaş dönemi atlatan dergi tirajını artırırken, cemiyetin üye sayısı da milyonlara ulaşır. 1955 yılında, artık yorulmuş diyen Gilbert Grosvenor tüm görevlerini ve mülkiyet haklarını oğlu Melville Bell'e devrederek vefat edeceği 1966 yılına

Gilbert Grosvenor

çocuklarını kendi kültürlerine saygılı ve meraklı insanlar olarak yetiştirmiştir. Bu okul dünya savaşlarını, büyük Amerikan buhranını ve daha nice tarihin köşe başı olaylarını

araştırmalarından aktaralım. National Geographic dergisini Türkiye'de olduğu kadar dünyada da bilmeyen yoktur. Peki, dünyanın bu en köklü, en başarı ve en güvenilir

Cumhuriyet'in 100. yılında
100. UÇAĞIMIZ "CUMHURİYET" GÖKLERDE.

Sonsuza kadar yaşayacak
CUMHURİYETİMİZİN 100. YILI KUTLU OLSUN!

flypgs.com | **PEGASUS**

“Boğaziçi Üniversitesi’nde kampüs yaşamı dejenere olmuş durumda”

Boğaziçi Üniversitesi’nde Abdullah Kuran’dan sonra rektörlüğe getirilen Profesör Semih Tezcan, Boğaziçi Üniversitesi’ni diğer üniversitelerden ayıran gelenekleri anlatıyor.

Bir üniversite- nin rektöründe olması gereken özellikler neler- dir?

Bir rektörün üzerine yağmur gibi görev ve sorumluluklar düşer. Bu görevlerden ilki ve en önemlisi ise rektörün para bulma yeteneği ve başarısına sahip olma zorunluluğudur.

Üniversite ticari bir şirket değildir. Ancak yine de devlet üniversitelerine çok az bütçe ayırdığı için paraya ihtiyaç vardır. Devletten alınan parayla personel ve memurların maaşları ödenir ve geriye pek bir şey kalmaz. Oysaki bir üniversite sürekli araştırma yapar, seyahatlere gider, laboratuvarlarını genişletir, kütüphanesini zenginleştirir ve tüm bunları içinde bütçeye ihtiyaç vardır. Hatta yeni binalar, sınıfların yenilenmesi için bile paraya ihtiyaç vardır. Bunu ya

özel sektör verir ya da okul mezunlarını gıdıklar. Bir üniversite personelin kalitesini de elinde tutmak zorundadır. Devlet az para verdiği için iyi personel özel sektöre kayar. Rektör bunların tamamını belirleyip maddi yükü de üstlenir. Rektörler üniversitede birçok gelişmeyi ve değişimi belirler belki ama öğrenci kalitesine müdahale edemez. Çünkü öğrenci kendi tercihi ile üniversiteye gelir. İyi öğrenci alırsanız mezununuz iyi olur. Mezun iyi olunca başarılılar ve tercihler o üniversiteye yönelir. Bunun tam tersi de olabilir. Eğer kalite düşüyorsa, öğrenciye gerekli olanaklar sağlanıyorsa o zaman iyi öğrenci kendisine daha iyi imkânlar sağlayan bir üniversiteyi seçer. Yeri gelir bu çizelge sizi aşağı doğru bir grafiğe iter. Bir rektörün vazifesi kaliteyi devamlı

üst seviyede tutma çabasını göstermektedir.

Boğaziçi Üniversitesi rektörünün bir rektörden farklı olarak taşıması gereken özellikler nedir?

Boğaziçi Üniversitesi Rektörü’nün bir rektörden farklı özelliklere sahip olması şarttır. Boğaziçi Üniversitesi Rektörü her şeyden önce geleneklerini muhafaza etmek için mücadele etmelidir. Katılım esastır. Boğaziçi Üniversitesi’nde kararlar her kesimin görüşü alınarak verilir.

Bu kararlar sadece kurum içinden değil dışından da görüş birliği oluşturularak, adeta kalp atışı, nefes alışığı gibi bütünlük arz eden bir yapıyla verilmelidir. Boğaziçi Üniversitesi Rektörü kendini fildişi kulede hissetmemelidir. Boğaziçi Üniversitesi Rektörü “Ben rektörüm, kimseye bir şey sormama gerek yok” diye düşünmemeli, demokratik bir ortamda karar almalıdır. Bu yasal bir mecburiyet değildir elbette. Fakat geleneklerden kaynaklanan bir mecburiyettir. Bu şekilde karar alınırsa o zaman yanlış yapılmaz. O zaman Boğaziçi Üniversitesi’nin yüzyıllardır izlediği çizgisinden ayrılmaz. Bu ortam oluşturulmazsa klasik bir üniversiteye doğru gidilip eğitimin incisi Boğaziçi Üniversitesi ortadan kalkar. Boğaziçi Üniversitesi pırl pırl bir üniversite olarak kuruldu ve Türkiye’de çok güzel bir örnek oluşturdu. Bu nedenle öğ-

“Kampüs yaşamı bitti”

Boğaziçi geleneklerinden bir diğeri de öğrencilerin tümünün Kampüs içindeki yurtlarda yaşayarak Boğaziçi bilinci kazanmalarıdır. Ancak öğrenci sayısının artmasıyla öğrencilerin büyük bir bölümü kampüs içindeki yurtlardan faydalanamamaya başlamıştır. Şu an kampüs hayatı dejenere olmuş durumdadır. Çünkü öğrenci akşam 5’te eve gitmek zorunda bırakılmıştır. Bunu telafi etmek için Üstün Ergüder zamanında çok modern yurtlar yapılmıştır. Ama yine de bu yurtlar da yeterli olmamıştır. Öğrenci sayısının bu hızla artması geleneklerimizin tümünün yıpranmasına neden olmaktadır.

“Hoca gider öğrenci kalır”

Geleneklerimizden biri de öğrenci kulüp faaliyetleridir. Bilkent Üniversitesi bile kurulurken Boğaziçi Üniversitesi öğrenci kulüpleri incelenmiş ve örnek alınmıştır. Kulüp faaliyetlerinin bundan sonra da en modern şekilde devam edeceğini düşünüyorum. Bir tane daha var ki bu bakış açımızı göstermesi açısından önemli. Öğrencilerin akademik konularda söz sahibi olmaları gerekir. Öğrenciler tabii ki rektör seçiminde oy kullanamaz ama oy verecek olan öğretim üyeleri öğrencilerin görüş ve düşüncelerini alarak rektör seçiminde karar vermelidir. Bilenler bilmeyenlere anlatmalıdır. Öğrenciler mezun olurlar ve artık üniversitenin mezunudurlar ve hayat boyu bağlılıklarını üniversiteleriyle birlikte eder. Ama bir öğretim üyesi gün gelir başka bir üniversiteye geçebilir.

rencilerin birinci tercihi Boğaziçi Üniversitesi oldu. Şimdi görüyoruz ki geleneklerimizden ayırdığımız süreçte Boğaziçi birinci tercih olmaktan da çıkıyor. Gördüğüm kadarıyla Boğaziçi Üniversitesi’nin kalite çizgisinde bir iniş var. Bunun en önemli nedeni de katılımcı ve demokratik karar alma mekanizmasının ortadan kalkmasıdır. Bunun tek suçlusunu da YÖK’tür. YÖK geldi, emir kumanda zinciri uygulandı. Boğaziçi Üniversitesi’nin öğretim üyelerinin coşkulu katkıları da yok oldu. Benim rektörlüğüm döneminde 2.950 olan öğrenci sayısı daha sonraki yıllarda 12.000’e kadar çıkarılmıştır. Bu bir cinayettir. Öğrenci sayısı, aslen bir öğretim üyesine 11 öğrenci düşerken şimdi bu sayı öğretim üyesi öğrenci ilişkisini ortadan kaldıracak kadar yükselmiştir. Boğaziçi Üniversitesi’nde bir ailenin fertleri gibi hoca öğrenci ilişkisi çok sıkıydı. Bunun yeniden sağlanması gerekir.

AKBANK

Bu kalp attıkça

**Ayrılamam
Cumhuriyet
Yolundan**

100. yılımız kutlu olsun

#AyrılamamYolundan

“Rektörlük seçiminde öğrencilere oy hakkı verilmese de söz hakkı verilmesi lazım.”

Robert Kolej'den Boğaziçi Üniversitesi'ne

Prof. Haluk Beker'in kaleminden

19 yüzyıl Osmanlı İmparatorluğu'nda oluşan anayasal hareketlerin en önemlilerinden biri 1856 Islahat Fermanı'dır. Bu fermanın Osmanlı Devleti'nin batıya dönük bir hukuk devleti olan azmini belgelediği söylenebilir. Robert Kolej'in kuruluşu yönünde atılan ilk adım her cemaate okul açabilme hakkını veren bu fermanın yayınlanmasının ertesi yılına rastlar. New Yorklu zen-

Ermeni Kilisesi için bir bunalım devridir. Ayrıca Osmanlı İmparatorluğu'nun Bulgar tebaasını Rus nüfuzundan korumak için Babiali'nin Rus ve Bulgar Ortodoks kiliseleri arasında yürüttüğü denge politikası Bulgar tebaayı da dini reaksiyonlara ayırmış durumdaydı. Kurucuların zihinlerinde yatağın misyonerlik ülküsünün bir mezhep misyonerliği olduğu ve Bulgar ve Erme-

“
Robert Kolej
1863'te Sultan
Abdülaziz'in
saltanatının
ikinci yılında
Bebek'te
zaten mevcut
olan bir
ilahiyat okulu
binasında
faaliyete geçti.”

gin bir tüccar ve hayırsever olan Christopher R. Robert'i ziyaret eden Dwight Kardeşler, İstanbul'da dini amaçlı olmayan bir okul kurma planını açarlar ve mali destek isterler. Kırım Savaşı yıllarında İstanbul'u ziyaret etmiş olan Robert bu isteği olumlu karşılar ve İstanbul'da iken tanıdığı Cyrus Hamlin'in katılması ile çalışmalar başlar. Robert Kolej karşı olanlar buranın bir misyoner okulu olduğunu savunsalar da bu görüş ancak bir anlamda doğrudur. Dwight Kardeşler, Doğu Anadolu'da misyonerlik faaliyetlerinde bulunan bir misyonerin oğullarıdır. Ancak devrin şartları ve toplumun özellikleri göz önüne alınınca misyonerlik faaliyetlerinin imparatorluğunun Türk ve Müslüman nüfusuna yönelik olması mümkün değildir. Bu yıllar asil olarak tabandan gelen modernizasyon taleplerine direnen

ni nüfusu arasında Protestanlığı yayma amacını taşıdığı ortadadır.

Hamlin etkisi

Enerjik, azimli, hırçın kişiliği ile Hamlin hazırlık yıllarının itici gücü oldu. 1859'da kişisel uyumsuzluklar Robert'i Hamlin ve Dwight Kardeşler arasında bir tercih yapmak zorunda bıraktı ve sonuçta kazanan Hamlin oldu. Robert Kolej 1863'te Sultan Abdülaziz'in saltanatının ikinci yılında Bebek'te zaten mevcut olan bir ilahiyat okulu binasında faaliyete geçti. O zaman Robert Kolej'in Osmanlı İmparatorluğu'ndan daha uzun ömürlü olacağı ve ileride Türkiye'ye birçok Batılı anlamda aydın, iş adamı, diplomat ve teknik insan gücü yetiştireceğini kimse hayal edemezdi. Bu ilk yıllarda Robert Kolej'in eğitim programının her yaştan bir avuç öğrenciye birkaç hoca tarafından verilen özel derslerden oluştuğu

anlaşılmaktadır. Hamlin'in zamanına göre ileri olan fikirleri sonucu klasik Yunanca ve Latince yerine modern diller, fen ve teknoloji eğitimine ağırlık verilmekteydi. Bu durum New England kolejleri arasında olması istenen geniş ufuklu bir yüksek eğitim kurumu fikriyle geliyordu ama Hamlin'in güçlü kişiliği, karşı çıkan hocaları tasfiye etti. 1868'de ilk mezunlar verildi ve Ahmet Vefik Paşa'nın Paris sefirliğinden dönüşünde içine düştüğü maddi sıkıntı sayesinde kendisinden bugünkü Boğaziçi Üniversitesi kampüsünü oluşturan arazi satın alındı. İlk binanın inşaatını çiziminden harcına kadar üstlenen Hamlin'in tek başına ve kontrolsüz olarak aldığı sorumluluklardan

kaygı duyan Christopher R. Robert başkanlığındaki mütevelli heyeti Hamlin'e göz kulak olacak birini İstanbul'a gönderme kararı aldı.

Bu iş için 1858-1868 yılları arası önce İstanbul'da misyonerlik kuruluşunun saymanlığını yürüten sonra da Robert Kolej'in kuruluşunda görev alan, bu arada Hamlin'in kızıyla evlenen George Washburn bulundu. Hamlin, enerji ve azmini inşaatın yürütülmesine yoğunlaştırırken Washburn akademik eğildi. İnşaatı 1871'de biten binaya (Hamlin Hall) taşındığı zaman çoğu yatılı 200 öğrenci Robert Kolej'de öğrenim görüyordu. Hırçın Hamlin son olarak damadı Washburn'le de uyumsuzluğa düştüğünde

inşaatı değil akademik meseleleri düşünüyordu. Robert ve mütevellilerin bu sefer tercihlerini Washburn'den yana koymaları ve Hamlin'i tasfiye etmeleri "Zamanı gelmiş bir vefasızlık" olarak gerçekleşti. Bundan sonraki yıllar klasik Yunanca ve Latincenin yeniden programa girdiği ve akademik standartlara özen gösterildiği yıllardır. Ne var ki Sanayi Devrimi'nin etkileri her şeyde olduğu gibi eğitimde de görülmüş bütün batı dünyasında Hamlin'in öngördüğü doğrultuda değişiklikler olmuştur. Fen ve teknolojinin giderek klasik eğitimin yerini almasında öncü bir kuruluş olan Robert Kolej'in Washburn ile attığı bu yeni adım ancak geri bir adım sayılmıyordu.

Abdülhamitli yıllar

1876, II. Abdülhamit'in tahta geçtiği ve tarihimize 93 Harbi olarak geçen Rus Savaşı'nın ufukta belirdiği yıldır. Bu savaşta Washburn ve Fen Bölümü Başkanı Albert Long siyasete karışmak ve Osmanlı başkentinde Bulgar destekçiliği yapmak basiretsizliğini gösterdiler. Bu savaşta ağır bir yenilgiye uğrayan Osmanlı Devleti'nin hıncını Robert Kolej'den almasını engellemekte padişahın evhamlı mizacı olduğu kadar okulun erdiği akademik prestijinde rol oynadığı düşünülmelidir. II. Abdülhamit'in Robert Kolej hakkındaki düşüncesini açığa vurduğu bir olay Ahmet Vefik Paşa'nın ölümü

üzerine yaşandı. Abdülhamit'e Ahmet Vefik Paşa'nın nereye gömülmesini istediği sorulduğunda verdiği cevap çarpıcıdır. "Kendisini Hisar'da Kayalar Kabristanı'na defnedin ki kolejde çalışan çan sesleri kıyamete kadar kulaklarında çınla-

sın." Robert Kolej, Abdülhamit'in saltanat yılları boyunca kendi etrafında ördüğü bir koza içinde fiziksel gelişimine devam etti. Bu dönemin sonlarına doğru bir Türkçe bölümü kurulması ve başına şair Tevfik Fikret'in getirilme-

İlk günden itibaren yaşananlar ve tarihi gerçekler

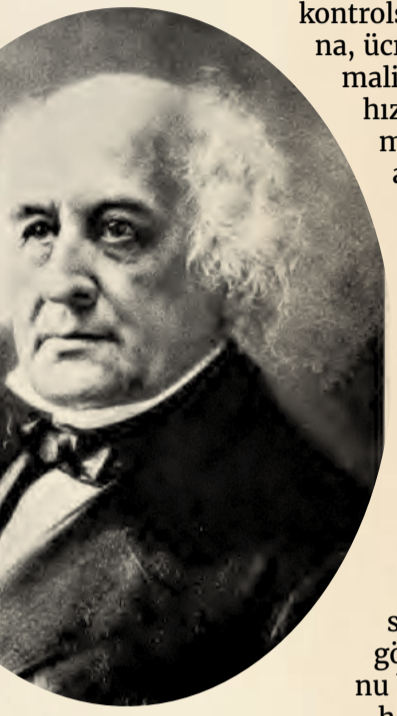

şısı sonunda kurulan genç Türkiye Cumhuriyeti'nin bakış açısı da aynı olmuştur. Milli ve laik bir devlet olan Türkiye Cumhuriyeti yabancı ve misyonerlik izleri taşıyan bir eğitim kurumuna hoşgörülle bakmayabilirdi ancak yeni cumhuriyetin aynı zamanda modernizasyona ve reforma adanmış olması sayesinde ki bu batı eğitim kurumu benzerleri gibi yeni dönemde de prestijini koruyarak faaliyetini sürdürdü. Asıl sorun daha sonra 1929 Dünya Ekonomik Buhranı'yla geldi. Kuruluşun ilk yıllarında Lawrence R. Robert masrafları tek başına üstlenmekteydi. 1878'deki ölümünden sonra onun bıraktığı miras ve diğer bağışçıların katkılarıyla kurulan vakfın maddi varlığı 1929'da hisse senetlerinin değer kaybetmesi ile ciddi bir sarsıntıya uğradı. Bundan sonraki yıllar İkinci Dünya Savaşı sonuna kadar Robert Kolej'in kısıtlı bir bütçe ile yetinip kendi yağıyla kavrulduğu yıllardır. 1932'de Robert Kolej ve Arnavutköy Kız Koleji aynı yönetim altında birleştirildi Amerika'dan yardım gelmez olunca öğrenciden alınan öğrenim ücretleri bütçenin daha önemli bir kısmını oluşturur oldu. Bu yıllarda öğrenci kitlesi büyük şehirlerin dünya buhranından etkilenmeyecek dercede müreffeh bir tabakasının çocuklarıyla sınırlı kaldı. Burslarını kaldırdı-

ikinci planda kaldığı bir Centilmenler Okulu haline getirdi. Ona karşılık olarak kolejde söz konusu dönemde spor, sosyal hayat ve tiyatro açısından etkileri Boğaziçi Üniversitesi'nde bugün bile süren bir altın devir yaşanmıştır. Savaşın sonlarına doğru artan sayıda askeri öğrencinin burada mühendislik öğrenimi yapmaları da yeni bir olgu olarak göze çarpmaktadır. Savaşın hemen ardından Türkiye üzerinde oluşan Sovyet tehdidi, bunun etkisiyle Truman Doktrini, Amerika ile yaklaşma, Türkiye'de çok partili rejime geçilmesi ve Türkiye'nin NATO'ya girmesi sonucu Robert Kolej'in çeyrek asır süren durgunluğu da bitti. Bazı Amerikan yardım kuruluşları ve hükümetince sağlanan destekle yeni programlar başlatıldı ve bu arada Robert Kolej yüksek okul statüsüne kavuştu. Geniş bir burs programıyla toplumun her kesimine ve Türkiye'nin her coğrafi bölgesine açılan Robert Kolej kısa zamanda kaybettiği akademik standartlara erişti ve hatta geçti. 1963'te 100. yıl kutlanırken Robert Kolej içinde bulunduğu ülke ve toplumdan tecrit eden kabuğu kırmış olmanın gururunu yaşamıyordu. Fildişi kule olmamanın geleceğe güvenle bakmak açısından önemine inanılan bu dönem uzun sürmedi.

bütün malları Boğaziçi Üniversitesi kullanımı için devlete devredildi. Yeni adıyla ve bir devlet kurumu olarak yeniden örgütleniş için tanınan geçiş dönemi sırasında, okulun az sayıda öğrenciye yönelik, lisansüstü öğretim ağırlıklı bir kurum olması amaçlanıyordu. Ancak birkaç yıl içinde katılan ve artık çoğu Türkiye Cumhuriyeti vatan-daşı olan yeni öğretim elemanlarının seçimlerindeki özen sayesinde Boğaziçi Üniversitesi'nin Robert Kolej'in belki hiçbir zaman erişemediği bir düzeye ulaşabileceği umudu belirledi. Bu dönemde öğretim elemanlarının

öğrenci kitleleriyle sağlam bir diyalog kurabilmiş olması ve idari yapının esnekliği kurumun 1973-1980 yılları arasındaki karışıklı dönemini diğer tüm yüksek öğretim kurumlarının aksine hemen hemen hiç hasarsız atlattığını sağlamıştır. Ancak siyasal iktidarın politik amaçlı istek-

Christopher Rhineland Robert

kontROLSÜZ artması-na, ücret ve diğer mali olanakların hızla gerilemesine yol açtı. Dolayısıyla akademik eleman sayısı ve kalitesi, değil aynı zamanda hızla artmak, gerileme bile gösterdi. Hamlin'in yüzyıl sonrayı gören vizyonu böylelikle her badireden başarıyla çıkmayı bildi ve bugün Boğaziçi Üniversitesi markası bu mirasa sahip çıkma azmini sürdürüyor.

si yeni bir devrin habercisi olarak görülebilir. İkinci Meşrutiyet ve İttihat Terakki dönemlerinde de Robert Kolej'deki büyüme ve fiziksel gelişme devam etti. 1912'de mühendislik okulunun kurulması bu yönde atılmış en önemli adımdır.

Amerika'nın savaşa girmesinden sonraki dönem zor günler oluşturdu. Osmanlı Devleti'nin resmen savaş halinde olduğu Amerika ile organik bağları olan bir okula eğitime devam izni vermesi ilk bakışta şaşırtıcı gelebilir. Ancak bu olay Osmanlı Devleti'nin eğitimi si-

masını hoca sayısının mümkün olan en az sayıda tutulması Robert Kolej akademik standartların

Yine ve yeni bir baskı dönemi
Ülkenin çok kısa bir süre içinde siyasi ve idari kargaşa içine girmesi artık koruyucu tecrit zırhı olmayan Robert Kolej'in bu badireden sağlam çıkamayacağını ilk defa aklı getirdi. Gittikçe artan Danıştay müdahaleleri ve Anayasa Mahkemesi'nin politik izlenimler veren hükümleri 1971'de son darbeyi vurdu. 12 Eylül 1971'de Robert Kolej'in Bebek Kampüsü'ndeki taşınır taşınmaz

“II. Abdülhamid'in Robert Kolej hakkındaki düşüncesini açığa vurduğu bir olay Ahmet Vefik Paşa'nın ölümü üzerine yaşandı. Abdülhamid'e Ahmet Vefik Paşa'nın nereye gömülmesini istediği sorulduğunda verdiği cevap çarpıcıdır; "Kendisini Hisar'da Kayalar Kabristanı'na defnedin ki kolejde çalınan çan sesleri kıyamete kadar kulaklarında çınlasın.”

1929 Buhranı ve parasız yıllar
I. Dünya Savaşı hele

yaset üstü bir yerde tutması ve Robert Kolej'in akademik prestijiyile açıklanabilir. Kurtuluş Sava-

CUMHURİYETİMİZİN 100. YILI KUTLU OLSUN!

Türkiye'nin lider ödeme sistemleri şirketi **Token Finansal Teknolojiler** olarak; cumhuriyet coşkusunu yaşıyor, başta Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere tüm kahramanlarımızı **saygı ve minnetle anıyoruz.**

Cumhuriyetimizin 100. yılı şerefine, milli mücadele tarihimizde önemli rol almış şehirlerde tarihe tanıklık ederken, dönemin yeme-içme kültürünü **"Bu Öğlen Ne Yesek Cumhuriyet Rotası"** ile keşfediyoruz.

Filmeleri izlemek için
QR kodu okutun.

Vecdi Diker, TEM üzerinde bir tünelin adı mı?

Robert Kolej'de başlayan inşaat mühendisliği ruhu onu hiç terk etmedi. Hayatı boyunca büyük hayaller inşa etti. İyi de kimdi Vecdi Diker? Neden kimse bilmiyordu? Geç de olsa bu gizli kahramanla sizi tanıştırıyoruz.

Çamlıca'ya giden yoldan çıkarken, sola Ümraniye'ye giden TEM yolu üzerinde bir tünelin girişinde görürsünüz onun adını. Adını aldığı adam hakkında bir tek açıklama yoktur tünelin üzerinde. İnsanların bilmeden kafasına kazınır böyle tek başına yazılan isimler. TEM'de uzunca bir

tünelin üzerinde öylece içinden geçip gittiğimiz bir tünelin üzerinde yazan bir isim Vecdi Diker.

Geçenlerde bir arkadaşımız geldi çalıştığımız yere. Elinde bir kitap vardı. Kapağını görünce meraklandık. Kitabın kapağında kocaman harflerle Vecdi Diker yazı-

yolları teşkilatını kurmuş ve Türkiye Cumhuriyeti Karayolları'nın ilk genel müdürü olmuştu. Genel müdürlükten ayrılmasından sonra da kamu yararına çalışmalarını sürdürmüş, ODTÜ'nün kurulmasında büyük rol oynamıştı. Sonra da ODTÜ ve Boğaziçi Üniversitesi'nde fahri doktora payesi almıştı. Sonra satır aralarında bir de okuduk gördük ki Vecdi Diker'in sadece ODTÜ'nün değil Boğaziçi Üniversitesi'nin kuruluşunda da büyük payı vardı. Vecdi Diker 1997 yılında 89 yaşında vefat etmişti. Kitap ise Türkiye Milli Yollar Komitesi tarafından hazır-

lanmıştı ve Vecdi Bey'in yaşam öyküsünün yanı sıra çeşitli kişilerin Vecdi Bey hakkındaki düşüncelerini de içeriyordu. Görüş verenlerden biri aşına olduğumuz bir isimdi. İnşaat Fakültesi Eski Bölüm Başkanı Profesör Gülay Altay. Gülay Hoca'yı bölümdeki odasında bulduk. Heyecanlandı, çok sevdiği bir insanın hatırlatılması onu duygulandırmıştı Gülay Hoca'dan Vecdi Bey'in çok az bilinen bir yönünü öğrendik. Boğaziçi Üniversitesi açısından çok önemli bir bilgiydi bu. Vecdi Bey yaşamının son yıllarında Boğaziçi

bir yer bulması için talimat verdi. Sonunda Silivri yakınlarında TEM üzerinde böyle bir arazi bulundu. Hep beraber kalktık gittik. İçinden kara ve demir yollarının geçtiği muazzam bir araziydi. Arazi orman bakanlığında ve baltalık denilen ufak ağaçlarla kaplıydı. Yanılmıyorsam 65 bin dönüm civarındaydı. Yani ODTÜ arazisinden 20 bin dönüm fazlaydı.

Arazi bulununca o günkü rektörümüz Profesör Üstün Ergüder'e konuyu intikal ettirdik. Bakanlıktan talep yapılması için senato

Üniversitesi'nin dünya çapında bir üniversite olabilmesi için büyük çaba sarf etmiş, bunun için de karayollarının delaletiyle Silivri yakınlarında çok büyük bir arazi tahsis ettirmişti. Gülay Hoca anlattı: Vecdi Bey'in hayali Boğaziçi Üniversitesi'nin bir dünya üniversitesi haline gelmesi idi. Bunun için de ODTÜ gibi büyük ve tek bir kampüsün oluşması gerektiğine inanıyordu. Boğaziçi Üniversitesi'nin kampüsü Vecdi Bey'e göre daha büyük olmalıydı. Karayollarından Kazım Apaydın'a böyle

kararı çıkarıldı ve yanılmıyorsam bu bakanlığa talep yazısı gönderildi. Ancak Vecdi Bey'in ömrü talebi takip edip sonuçlandırmaya yetmedi.

Gülay Hoca ile Vecdi Bey üzerine uzun uzun konuştuk. Gülay Hoca, Vecdi Bey'in 89 senelik ömrünün ancak son birkaç yılına tanıklık edebilmişti. Bu kısa zaman dilimine rağmen Vecdi Bey'e büyük saygı duymuş, çok takdir etmişti. Gülay Hoca bu takdir ve saygısını Vecdi Diker'in anısına yazılan kitapta dile getirmişti.

**İŞGAL ALTINDA GÜLMİYİ UNUTMUŞ BİR MİLLETE
YENİDEN "ÖZ GÜVEN" "COŞKU" "YAŞAM SEVİNCİ"**

PSİKOLOJİSİNİ KAZANDIRAN MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'ÜN İZİNDEYİZ.

**CUMHURİYETİMİZİN
100. YILI
KUTLU OLSUN**

HiDoctor

Online Psikolog | Online Diyetisyen | Online Spor Eğitmeni

www.hidoctor.com.tr

Bu gün, Cumhuriyetimizin
100'üncü yılını doldurduğuna en
Büyük Bayramdır:

Kutlu olsun!

Bu andas büyük #

*Türk milletinin bir ferdi olarak
bu büyük güne katılmamın
en derin sevinç ve heyecanımdır.*

Yurttaşım

Özgürlükler

İlle?

Cumhuriyetimiz tam 100 yaşında.

Her zaman ileriye, aydınlık bir
geleceğe yürüdüğümüz
nice 29 Ekimlere.

Cumhuriyetimizin 100. yılı
kutlu olsun.

100
MILLİ MÜCADELE'NİN YÜZÜNCÜ YILI

Sözlerinin izinde

denizbank.com | 0 850 222 0 800

ENBD

İlerisi Deniz ›

DenizBank

BABIALI'DEN

Amerikan Koleji'nde genç mezunlara törenle diplomaları verildi

BAKINCA

Bu münasebetle mektep salonlarında yapılan merasim pek parlak oldu. Diploma alan 51 gençten 43'ü Türk'tür.

11 Haziran 1938
Ulus Gazetesi

Teşekkürünün 75 senesini idrak etmiş olan İstanbul Amerikan Kolejinin erkek kısmı olarak Robert Kolej'de bu sene mezunlarına diploma teslim merasimi yapılmıştır. Davetliler öğretmenler ve talebe mektebin merasim salonunda toplandıktan sonra Amerika Birleşik Devletleri Büyükelçisi M. John Van. Antwerp Mac Murray ile mektep müdürü ve ikinci müdürleri salona dahil olmuşlardır. Merasime İstiklal Marşı ile başlanmış Mektep Müdürü Dr. Wright kısa bir nutuk irat ederek, davete icabetle merasime iştirak edenlere teşekkür etmiş, talebeye bir hitabede bulunacak olan arkadaşımız Abidin Daver'i takdim etmiştir. Abidin Daver nutkunda İstanbul Amerikan Kolejinin Türkiye'de Atatürk'ün yarattığı büyük İnkılabı uymak ve cumhuriyet rejiminin ana prensipleri dairesinde çalışmak suretiyle kız ve erkek çocuklarının tahsil ve terbiyesini kendisine emanet etmiş olan Türk milletinin isteklerini yerine getirdiğini ve onun için Robert Kolejini büyük bir rağbet gördüğünü

söylemiş, Türkiye gibi Amerika'nın da demokrat bir memleket olduğu, aradaki rejim benzerliği bu mektepte birleşen Türk ve Amerikan terbiye ve kültürlerinin yadırganmaksızın anlaşımını temin etmiştir demiş ve 75 senelik bir gayretin mahsulü olan bu mektebi muvaffakiyetle yaşatanları idarecilerini ve öğretmenlerini tebrik etmiştir. Abidin Daver bundan sonra gençlere hitap ederek şunları söylemiştir: "Atılacağımız hayatta, asıl milli vazifemiz başlıyor. Size verilecek en büyük öğüdü, adını daima en derin minnet ve şükranla anmak vazifemiz olan büyük şefiniz Atatürk vermiştir. Gençler hayatta her yapacağınız hareketin şahsınızdan evvel yurdunuz ve milletimiz için faydalı ve iyi olmasına dikkat ediniz. Her düşünceğinizde her sözünüzde her işinizde ilk önce vatanı düşününüz. Hepimizin ve hepinizin şiarı "yurda kul" olmalıdır. Üniversitede birinci, sporda şampiyon, hayatta muvaffak olmak için çalışırken bunları kendimiz için değil yurt

için yapmalısınız. Gene kalplerinizi çarptırarak en büyük aşk ve sonsuz sevgi vatan ve millet aşkı olmalıdır. Hayatta memleket için katlanmayacağımız hiçbir feragat, yapmayacağımız hiçbir fedakârlık, dayanmayacağımız hiçbir zahmet olmamalıdır. Her istenildiği zaman hiç şikâyetsiz canını veren Mehmetçik, Türk milletinin yalnız kahramanlık değil en büyük feragat ve fedakârlık numunesidir. Ondandır örnek alınız ve siz de bu güzel vatanın Münevver Mehmetçikleri olunuz. Hepinize isimlerinizi tarihe geçirecek muvaffakiyetler dilerim." Şiddetli alkışlarla karşılanan bu nutuktan sonra Amerikan sefiri bir nutuk irade etmiş ve ez cümle demiştir ki: "İki sene evvel Türkiye'ye yeni gelmişim o zaman da burada bir nutuk söyledim. Türk milletinin karşısında bulunduğu meseleleri şöyle anlattım, eski bir memleketi yeni bir memleket ihtiyacına uygun mevkiye yükseltmek inanılmazdır. Türkiye asırlardan beri tarihin en işlek bir geçit yeri

olmuştur. Bu sebepten dolayı memleket çok hırpalanmış ve hasara uğramıştır. Türk milleti bu eski memleketi modem bir hale getirmek için mücadeleye atılmıştır ve bu mücadelesinde her türlü zorluğa katlanmıştır. Onun için yeni neslin çok gayret etmesi lazımdır. Robert Kolej'de tahsil etmeniz size Amerika'ya mahsus geniş bir görüş tarzı ve çalışma usulünü öğretmiş, ama Türklüğünüzü zaafa uğratmamıştır. Robert Kolej, Türkiye ve Amerika arasında bir dostluk köprüsüdür." Sefirin çok alkışlanan bu nutkundan sonra mektep müdürü Doktor Wright bir nutuk irat etmiş talebeye muvaffakiyet dilemiştir. Müteakiben derslerde ve sporda en fazla muvaffak olan talebeye alkışlar arasında mükafatları verilmiştir. Bu sene mezun olan talebeye şahadetnameleri tevzi edildikten sonra merasime nihayet verilmiş, davetlilere mektebin bahçesinde limonata ve pasta ikram edilmiştir. Mektebin bu sene edebiyat kısmından 19 kişi mezun olmuştur. Bunlardan ikisi Bulgar, biri Yunan, diğeri Türk'tür. Bir tek Türk genci de fen kısmından diploma almıştır. Nafia mühendisi olanlar 13 gençtir. Biri Faslı, biri Iraklı, ikisi Suriyeli, diğeri Türk'tür. Elektrik mühendisleri dokuz kişidir ve hepsi Türk'tür. Makine mühendisliği diploması alanlar dokuz kişidir; sekizi Türk'tür, biri Suriyelidir. Böylece bu sene diploma alan 51 talebeden 43'ü Türk'tür.

Amerikan Lisesi Mezunu bir Türk aydını olarak Halide Edip Adıvar

Kendisi de ziyadesiyle başarılı tedrisattan geçmiş bir hanım olarak Halide Edip, ömrü hayatı boyunca kız çocuklarının eğitilmesi için teşebbüslerde bulunmuş bir zattır.

12 Ocak 1963
Akis Dergisi

İstanbul'da, Beyazıt'ta, Soğanağa mahallesinde, eski zaman İstanbulundan kalma küçük ve sevimli bir evde oldukça yaşlı ve hasta bir kadın yaşamaktadır. Kadının adı Halide Edip Adıvar'dır. Türk edebiyatı ile çok uzaktan ilgisi olanların dahi aşinası buldukları bu isim, halen unutulmuş değildir. Zaten Edebiyat-ı Cedide devrinden bu yana Türk edebiyatına eserler vermiş olan yazarların birçoğunun adı kolay kolay unutulmamıştır. Meselâ bir Ahmet Haşım, bir Yahya Kemal, bir Halid Ziya Uşaklıgil, bugün kime sorulsa derhal hatırlanacak bir şöret sağlamışlardır. Halide Edip Adıvar da bu tip şöretlerdendir. Bir ortaokul öğrencisi bile, "Sinekli Bakkal" denilince hemen Halide Edip Adıvar hatırlıyacaktır. Halide Edip, 1884 yılında İstanbul'da doğdu. Karanlık, hareketli günlerin arefesinde doğan Halide Edip, İkinci Abdülhamit devrinde "Ceyb-Hümayun" Başkâtipliğinde, daha sonra Yahya ve Bursa

Reji Müdürlüklerinde bulunmuş olan Mehmet Edip beyin kızıdır. Yaşadığı devre göre ileri ve aydın bir adam olan Mehmet Edip Bey, kızının "tahsiline büyük ehemmiyet verdi. Öğretmenler tutarak, ona evvela evde hususi dersler aldırdı. Halide Edip Hanım daha sonra Amerikan Kız Koleji'ne kaydolundu ve 1901 yılında bu okulu çok iyi bir derece ile bitirdi. Bu arada kendisinden matematik dersi aldığı Salih Zeki bey ile -Prof. Salih Zeki Uzdilek- evlendi ama bir süre sonra boşandı. 1917 yılında genç ve kültürlü bir doktor olan Dr Adnan ile -Adnan Adıvar- evlendi. Halide Edip hanımın Salih Zeki beyden iki oğlu vardır. 1908 Meşrutiyetinden itibaren Tanin, Vakıf ve Akşam gibi günlük gazetelerle, Resimli Kitap, Mecmua ve Şehbal gibi dergilerde yazılar yayınlamaya başlayan Halide Edip, aynı zamanda Darül Muallimat ile Kız İdadisinde pedagoji ve tarih hocaları yaptı. 1917 yılında Beyrut ve Şam'da kız mekteplerini kurdu.

BİR ZAMANLAR ROBERT KOLEJİ

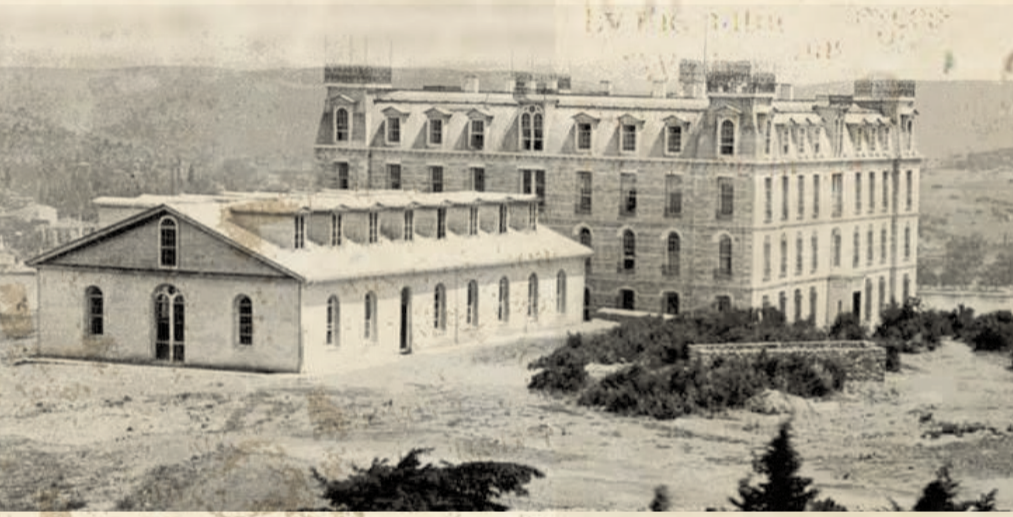
Robert artık hem lise hem üniversite

Alınan bir kararla Robert Koleji memleketin altıncı üniversitesi oldu. Bunun akisleri elbette mühim olacaktır.

26 Temmuz 1958
Akis Dergisi

Robert Koleji'ni tedrisat sisteminde yapılacak değişiklikler ile 1958-59 ders yılı lise kısmından mezun olacak öğrencilerin devam edebilecekleri ve bizdeki yüksek okul -yüksek ticaret ve ekonomi okulu gibi- seviyesindeki "Edebiyat", "Fen", "İş İdaresi" ve "İktisat" bölümleri kurulacaktır. Adı geçen bölümlerin süresi yüksek ekonomi ve ticaret okulunun 3 senesine mukabil 4 sene olacaktır. Lise mezunları için süresi 4 sene olan bir de mühendislik bölümü faaliyete geçecektir. Mühendislik, edebiyat, fen iş idaresi ve iktisat bölümleri talebeleri üniversite değil fakat yüksek tahsil mezunu addedilecek ve o şekilde diploma alacaklardır. Ancak mühendislik kısmında durum bir parça değişmektedir. Bu bölümden mezun olanlar 4 seneye ek olarak bir yıl daha okuyup ihtisas yapabilecekler ve Yüksek Mühendis sıfatıyla diploma alabileceklerdir.

Amerika'daki durumun aynısı
Robert Koleji'nin niyeti, Türk ve Amerikan tedrisat sistemlerini en iyi bir şekilde mezcetmektir. Böylece mektep hakiki manası ile bir kolej olacak ve birleşik Amerika'daki benzerlerine yaklaşacaktır. Zira Birleşik Amerika'da bir talebe sırasıyla 6 sene ilkokulda, 2 sene junior adı verilen ortaokulda, 4 sene de senior denen lisede dirsek çürüttükten sonra 4 senelik bir kolej tahsiline başlar. Arzu ettiği takdirde de ihtisas yapmaktır.

in için okumaya devam eder. Kuruluşunun 96 seneyi devriyesinde statü değiştirecek olan Robert Koleji intikal devresi olan 1958-59 ders yılında iş idaresi ve iktisat, fen ve edebiyat bölümlerine talebe kabul etmeyecektir. Tedrisat dili İngilizce olması dolayısıyla sadece 3 bölümün dil öğretecek ihzari sınıflarına yapılacak müracaatlar nazarı itibara alınacaktır. 1959-60 ders yılından itibaren de lisan imtihanlarını başarabilecek lise mezunları ihzari sınıfı okumadan doğrudan doğruya yüksek tahsil veren bölümlerin ilk sınıflarına başlayabileceklerdir. 1958-59 ders yılında da Robert Kolejin lise mezunlarından hayli müracaatın bulunduğu mühendislik bölümü faaliyete geçecektir. Robert Koleji yüksek tahsil veren her bölümün ihzari sınıfına 80'er talebi kabul edecektir yeni statünün bütün sınıfları ile faaliyete geçtiği zaman Robert Koleji 800'ü yüksek tahsil veren bölümlerde, 400'ü lisede olmak üzere takriben bin 200 talebe ilim yuvası olacaktır. Robert Koleji müteahhasis değil fakat

genel kültür sahibi ve hayatı atılmaya hazır mahsuller vermek gayesindedir.

İktidarın bakışının bir sonucu Robert Koleji bundan böyle, iktidarın öcü karşısındaki çocuk kadar korktuğu muhtariyete artık sahip olmayacak, talimatnameleri ve ders programları Milli Eğitim Bakanlığı tarafından tasdik ve murakabe edilecektir. Robert Koleji, Birleşik Amerika'daki müteahhasis heyetinden aldığı ihtar üzerine yüksek okul hüviyetine bürünür bürünmez hemen temin ettiği 750.000 dolarlık yardım sayesinde boşalan kesimini de doldurmuştur. Demokrat Parti iktidarının kanunlar ve anayasadan sonra da şimdi de hepsinin üstünde olması lazım genel bir muameleyi rafa koymasının en vahim neticesi olarak diğer devletler de Türkiye'deki mekteplerini (Saint Joseph, Avusturya Lisesi vesaire) aynı şekilde yüksek okul hüviyetini kazandırmak sevdasına kapılacaklardır. Böylece bir talep karşısında Cumhuriyet hükümetinin "Ben

Sam Amca'ya mümtaz bir mevki veriyorum, size ne?" şeklinde cevap vermesine imkân ve ihtimal yoktur. Tantanalı ve debdebeli törenlerle şeker ve çimento fabrikası sürati ile üniversite açarken ve daha temeli mevcut değilken Atatürk Üniversitesi'ne rektör tayin ederken, yabancı bir kuvvete yüksek okul tesisi izni vermenin milli izzeti açarken ve daha temeli mevcut değilken Atatürk Üniversitesi'ne rektör tayin ederken, yabancı bir kuvvete yüksek okul tesisi izni vermenin milli izzeti açarken ve daha temeli mevcut değilken Atatürk Üniversitesi'ne rektör tayin ederken, yabancı okullardaki oradan buradan derleme eğitim üyelerinin ilme riayet ve vukuflarını da şüphe ile karşılamak lazımdır. Yabancı okulları yakından tanıyanlar oradaki öğretim üyelerinin ehliyetleri hakkında malumat sahibidirler. Dış memleketlerdeki okullar, mesela Birleşik Amerika'daki iş ve iş bulma kurumuna muadil teşkilatlar için en iyi piyasalardan biridir. Bütün bunlardan başka 3 bin 250 liralık ücret, misli görülmemiş kalkınma Türkiye'sinin yeni bir lüksünü sadece kodaman tabakasının ödeyebileceği bir meblağı teşkil etmektedir. Dolayısıyla da Türkiye'de cari olan ücretsiz yüksek tahsil prensibi de esaslî bir darbe yemiş olmaktadır.

18 Mayıs 1934
Vakit Gazetesi

Kolej müsabakalarına bugün başlanıyor

Bu sabah Robert Koleji sahasında atletizm mevsiminin faaliyet yolunda ilk adımını atmış bulunacağız. Boğazın bu güzel yerindeki küçük stat, mevsimi hasretle bekleyen atletlere bu yıl ilk hızı vermek şerefini kazanıyor. Bugün yapılacak müsabakalar seçmelerdir. Asıl müsabakalar 15 gün sonra Kadıköy stadında yapılacak. Seçmelerle final arasında 15 günlük bir fasılının bulunması atletler için o esnada antrenman için avantaj teşkil edecek. Bu seneki koleji müsabakalarının bize geçen senekinden daha iyi neticeler vereceği umumi bir kanaat halindedir. Bununla beraber bu neticeleri bakarak mevsimin ve yılın vereceği neticeler hakkında kati kanaatler edinmek doğru bir iş olamayacaktır. Çünkü kendilerinden yeni muvaffakiyetler beklediğimiz atletlerimizin yapabildikleri antrenman dereceleri henüz belli değildir. Bugün sahada daha çok görmek istediğiniz şey atlet sayısının geçen senekinden daha çok olmasıdır. Robert Koleji her sene yeni müsabık atlet yaratmaya muvaffak olmuş bir kolejidir. Koleji bu küçük pisti üzerinde atletizm ailesine yeni simalar takdim ederse ne mutlu ona. İstanbul'da yapılan müsabakaların en muntazam ve isabetli bir program dahilinde hareket edileni hiç şüphe yok ki bu koleji müsabakalarıdır. Bu sebeple atletlere ve tertip heyetine muvaffakiyetler temenni ediyoruz.

Istanbul Amerikan Koleji
KIZ KISMI: Amerikan Kız Koleji, Arnavutköy, Tel. 36.159
ERKEK KISMI: Robert Koleji, Beşik, Tel. 36.3

Mektep İngilizceyi en iyi öğreten bir müessesedir. Almanca veya Fransızca ihtiyarı olarak müteahhasis müallimler tarafından öğretilir. Aile hayatı yasatılır. Terbiye sistemi Amerikan - olmakla beraber millî terbiye ve kültürü son derece ehemmiyet verilir. Mektebin müessesesi bir ticaret şubesi vardır.

ÜNİVERSİTE BAKALORYASINA HAZIRLAR
Kütüphaneleri müesseselidir ve talebenin vukuflarına, ilmi terbiyelerine hizmet eder. Sıhhi terbiye verir, kız ve erkek beden terbiyesi, sporları ile gençleri beden ve ruhen yükseltir.

Nehari ücretlerinde tenzilât vardır.

MÜHENDİS KISMI: Amelî ve nazari elektrik, makine ve ve nafia mühendisliği yetiştirir.

SANAYİ KURLARI: Elektrik ve terbiyececi çalışmaları ve makineci yetiştiren iki senelik meslek kurlarıdır.

1 Ağustos'tan itibaren Salı ve Cuma günleri 9 - 12 ye kadar kayıt yapılır.
1 Eylül'den itibaren Pazardan maada hergün 9 - 12 ye kadar kayıt yapılır.

Dersler 23 Eylül Cumartesi günü başlayacaktır.

İSTANBUL AMERİKAN KOLEJİ
KIZ kısmı: Amerikan Kız Koleji, Arnavutköy, Tel. 36.159
ERKEK kısmı: Robert Koleji, Beşik, Tel. 36.3

Mektep İngilizceyi en iyi öğreten bir müessesedir. Millî terbiye ve kültürü son derece ehemmiyet verilir. Almanca veya Fransızca ihtiyarı olarak müteahhasis müallimler tarafından öğretilir. Aile hayatı yasatılır. Terbiye sistemi Amerikan - olmakla beraber millî terbiye ve kültürü son derece ehemmiyet verilir. Mektebin müessesesi bir ticaret şubesi vardır.

Orta kısım - Lise kısmı - Ticaret Dersleri
Mühendis kısmı: Amelî ve nazari elektrik, makine ve nafia mühendisliği yetiştirir.

Dersler 23 Eylül Pazartesi sabahı başlayacaktır. Eylül talebinin 20 Eylül Pazartesi akşamı mektepte beklenmelidir. Tevakkül kayıt etmek 18 Eylül Cuma ve Cumartesi günleri, kız kısmında 19 Eylül Cumartesi günüdür. Yeni talebin kayıt muamelesi berrigle yapılmaktadır. Pula malumat için mektepçe veya bizzat müracaat edilebilir.

İSTANBUL AMERİKAN KOLEJİ
KIZ KISMI: Amerikan Kız Koleji, Arnavutköy, Tel. 36.159
ERKEK KISMI: Robert Koleji, Beşik, Tel. 36.3

KAYIT GÜNLERİ: Yıl 1958 yılında Pazartesi ve Perşembe günleri 9 - 12 ye kadar, 18 Eylül'den sonra hergün.
Bu yıl, Erkek kısmı (Robert Koleji) girişok.

MÜSABAKA İMTİHANI İLE OLACAKTIR.
Müsabaka terbiyesi terbiyesi Eylül 15 - 16
Kadın kısmı (Robert Koleji) dersleri Eylül 15 - 16
Derslere 24 Eylül Perşembe Sabahı Başlayacaktır.
Yeni Levî belgesi için 200 200 200

Terastan konser salonlarına: Boğaziçi Müzik Topluluğu

Yazan: Semih Fıncıoğlu '76

1974 yılında başlayıp bizden sonra da uzun bir süre devam ettiğini işittiğim Boğaziçi Üniversitesi Müzik Topluluğu'nu benim kurduğum söylene de aslında gerçek sorumlular Murat Buket ve Bülent Somay'dır. Bu beyler bir aralar terasta gitar çalıp çok yüksek sesle şarkı söylemeyi adet edinmişlerdi ve bir şekilde (Belki de yatakheden gelen itirazlar nedeniyle) terastan müzik odasına terfi ettiler.

Onlar mı repertuar sıkıntısından beni çağırdı, yoksa ben mi hazır malın üstüne atladım hatırlamıyorum ama kısa zamanda kendimi bu ekibi yönetip harıl harıl parça hazırlarken buldum. İlk yıldan sonra topluluk düzenli bir öğrenci faaliyeti olarak yerleşti ve yılın başında topluluğa katılmak isteyenlerden kulağı ve sesi uygun olanları seçmeye başlamıştık bile.

1978'e geldiğimizde işin meraklısı o kadar artmıştı ki bir süre B topluluğu görünümünde ikinci bir grup mu kursak diye bile düşündük ama beceremedik. Topluluğun düzenli üye sayısı 25 kişi kadardı. Haftada bir-iki kere prova yaparak yıl boyunca bir repertuar oluşturuyor, yıl sonunda okulda düzenlediğimiz 2-3 konserle bu repertuarı sunup

sezonu kapatıyorduk. Aslında müzik okuyor olmaları gereken malum sosyal ekonomik nedenlerden iş daresi ya da mühendislik okumakta olan olağanüstü yetenekler vardı aramızda. Bunlardan bazılarının bünyeleri müzik dışı bir şeye ancak diploma törenine kadar dayanabildi. Okulu bitirince profesyonel müziğe girdiler. Örneğin Murat

Buket, Yeni Türkü'yü kuranlardan biri oldu. Jeyan Koray, Sumru Ağırürüyen ve Saruhan Erim şarkı söylemeye devam ettiler. Şafak Yaprak opera ya girdi.

Eklektik bir repertuar ve çok seslilik
Topluluğun tek bir amacı vardı. Hangi türden, hangi dilden olursa olsun çok sesli şarkılar söylemek. Konser programlarına

baktığında repertuarım ne kadar eklektik olduğuna bugün bile şaşırıyorum. Zenci ilahileri, Zülfü Livaneli, Beatles, Buhurizade Itri, Güney Afrika halk müziği... Hepsinin ortak özelliği, tarafımdan topluluk için çok sesli düzenlenmiş olmalarıydı. O 4 yıl boyunca galiba çok seslendirme krizi geçiriyordum. Önüme düşüp de çok seslendirilmekten kurtulabilen parçaları nota okumayı öğrendiler. En azından bana öyle nitelikte ancak

iki ya da üç kişi katılmış olabilir topluluğa ama ben her nedense inatla her sesin notasını inciler gibi yazıp provalara yerleştiriyordum. O yıllarda fotokopi makinesi denen yüksek teknolojinin Kapıkule'den henüz giriş yapmamış olduğunu da hatırlayalım. Nota kâğıtlarını öyle titiz hazırlıyor ve öyle heyecanlı anlatıyordum ki toplulukta birkaç yıl devam edenlerden bazıları nota okumayı öğrendiler. En azından bana öyle söylediler.

Romanlara geçen topluluk
Topluluğu ayakta tutan başlıca motivasyon "Bak onlar o sesi bunlar da bu sesi aynı anda çıkardığında ne hoş bir şeyler oluyor" duygusuydu. Garip bir vokal, armoni hayranlığı ya da keşfi de denebilir. Sonuçta tamamen bize ait bir durumdu. Bir de hem çalışmalarda hem konserlerde müthiş eğleniyorduk. Çok eğlendiğimizden olacak bir iki kez Mustafa Bilen arkadaşımızın ısrarlı girişimleriyle rad-

yoda özel eğlence programına bile çıktık. Kendimize "Koro" yerine "Topluluk" dememizin nedeni hem bildik koralardaki o sıra sıra kostümlü kasıntının bizde olmaması hem de repertuarda esneklik sağlayabilmektir. Bir de üyelerden eli çalgı tutanlar bazen enstrümantal parçalarla marifetlerini göstermek istiyorlardı. Tamamen kafamıza göre çalışıyor ve çalışıyorduk. Rahat olmak istiyorduk. Hatta rahatlığımız zamanın ünlü "Her Gece Bodrum" romanına bile konu olmuştu. Romanın depresif kahramanı gittiği konserde birden piyanonun akordunun bozulduğunu, konsere ara verip güle oynaya akordu yapıp devam ettiğimizi ve kendisinin bizlerin rahatlığına, doğallığına çok gıpta ettiğini falan söylüyordu. Bu arada tarihi bir düzeltme: Akordu bozulan çalgı gitardı piyano değil. Kahraman karıştırmış.

Bir itiraf

Kurulduktan bir yıl sonra Barcelona'daki Uluslararası Koral Müzik Festivali'ne gittiğimizde kendimizi birden Katalonya'nın ruhani merkezi sayılan Monstera'daki manastırın ziyaret ederken buluverdik. Sıra sıra oturan yüzlerce dini bütün dinleyiciye takdim edilip bir şarkı söylememizi istenince, biz de ne akla hizmetse yine dini parçalarımızdan birini söyledik ve noktayı koyduğumuz anda kukuletalı bir rahip tarafından çabucak binadan çıkarıldık. Hâlâ sorunun ne olduğunu anlatabilmiş değiliz.

İlk günden itibaren yaşananlar ve tarihi gerçekler

Boğaziçi Üniversitesi Oyuncuları (BÜO) cumhuriyetle yaşıt bir öğrenci kulübü. Tam 100 yıl öncesine dayanan bir geleneğin mirasını bugünlere taşıyan BÜO'nun temelleri 1923 yılında Robert Kolej Players tarafından atıldı.

Yalnızca sınıf temsilileri ile yetinmeyip tiyatro adına nitelikli sanatsal ürünler ortaya koymayı amaçlayan Robert College Players (RCP) Türkiye'de sanatsal yaşamın biçimlendirilmesinde etkin bir rol üstlendi.

RCP'nin ilk yıllarında kadın rollerini erkek öğrenciler oynuyordu. 1930 yılında tiyatronun kapıları kadın oyunculara da açıldı. Shakespeare'in Venedik Taciri adlı oyunu orijinal dilinde Şehir Tiyatroları tarafından sahnelenen Türkçe versiyonu ile aynı zamanda ve Türkiye'de ilk kez sahnelendi. Muhsin Ertuğrul oyun üzerine yazdığı değerlendirme yazısında RCP'nin performansına duyduğu hayranlığı dile getirdi. 1960'lı yıllar-

harap olan eski oditoryumun yerine daha fazla olanaklara sahip yeni bir sahne yapıldı. 1963 yılında bu salon Türkiye'nin en iyi ışık ve ses düzeyine sahip tiyatro salonuydu.

1956 yılının RCP için festivaller yılı oldu. RCP, İstanbul'un ev sahipliğini yaptığı Uluslararası Tiyatro Festivali'ne Shakespeare'in Hamlet'i ile katıldı ve 1957 yılı Genco Erkal'ın oluşturduğu bir grup RCP'li Moliere'den çevirdikleri iki oyunla Ege sahillerindeki köylere bir turne düzenlediler. RCP'liler 1961'de tiyatro yayıncılığına adım attılar. Daha sonra kesintiye uğrayacak yayın etkinliği, 1988 yılında Boğaziçi Üniversitesi Oyuncuları tarafından yayınlanan MİMESİS tiyatro çeviri

Köylere turne

Robert Kolej Players (RCP) geleneğinden gelen bir oyun yazarı Sermet Çağan'ın "Ayak Bacak Fabrikası" adlı oyunu 1975 yılında BÜO tarafından sergilenir. 1976 Brecht yıllarının başlangıcıdır. BÜO, Brecht ile buluşarak arka arkaya oyunlarını sahnelemeye başlar. BÜO, amatör tiyatronun başını çektiği bir yeniden canlanma döneminin motoru olacak İstanbul Amatör Tiyatro Günleri'ni düzenlemeye başladığında 1985 yılıdır. Anadolu'nun çeşitli kentlerinden gelen birçok amatör tiyatro grubu etkinliklerini Social Hall'da sergileme ve tartışma olanağı bulurlar.

Kar, fırtına engel değil

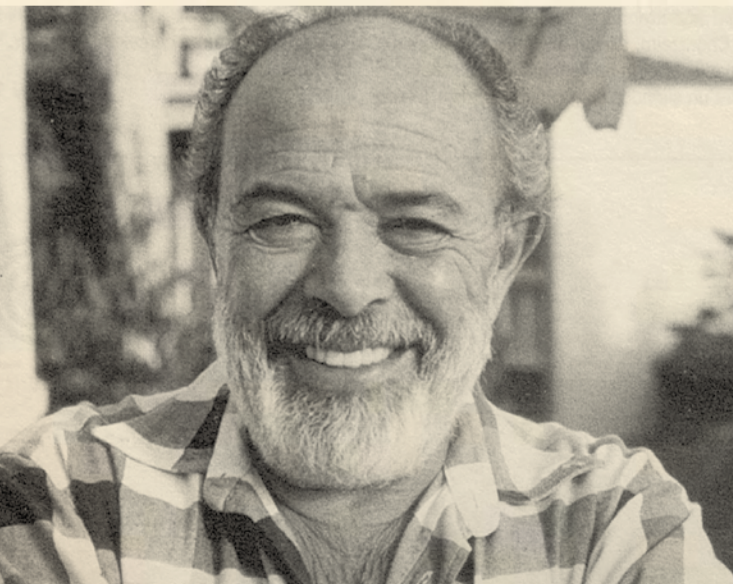
1987 yılında bütün tiyatroların kar fırtınası nedeniyle perdelerini kapattığı bir dönemde BÜO, Kafka adlı oyunu

inatla oynamaya devam eder. Bu dönem yeniden yapılanma dönemidir. BÜO, 1988'de "Kumpanya" anlayışı doğrultusunda yeniden yapılanmasını gerçekleştirerek önemli bir atılım dönemine girer. 1956'da ilk kez yapılan ama sonradan kesintiye uğrayan "Yaz çalışmaları" yeniden başlatılır. 1989 turne geleneğinin yeniden canlandırıldığı yıldır. Alibeyköy'de üniversite çalışanlarının konutlarının arasında uygun bir boşluğa sahne kurulumu. Daha sonraki yıllarda şehirler ara-

sı turneler gelecektir. Çanakkale, Eskişehir, Ankara... 1991 yılında Boğaziçi Üniversitesi Oyuncuları ile Boğaziçi Üniversitesi Folklor Kulübü (BÜFK) mim ve dansa dayalı bir prodüksiyon için bir araya gelir. Böylece Boğaziçi Gösteri Sanatları Topluluğu'nun temelleri atılır. Tiyatro Boğaziçi "Galip sokaklara talip" adlı oyunla 1995 yılında Uluslararası Amatör Tiyatro Festivali'nin açılışını yapar. Oyun, Ankara Sanat Kurumu'nun Özendirme Ödülü'nü alır. 1996 yılında eski

BÜO ve BÜFK, BÜMED çatısı altında kurulan yeni bir organizasyonla buluşur. Engin Cezzar'ın da oyuncu olarak katıldığı Boğaziçi Gösteri Sanatları Topluluğu (BGS)-Tiyatro Boğaziçi, Shakespeare'in Fırtına adlı oyununu sergiler.

Ertesi yıl Tiyatro Boğaziçi bu oyunuyla Avni Dilligil Jüri Özel Ödülü'nü alır. Tiyatro Boğaziçi, Türkiye'nin en eski yerleşik tiyatro geleneğini sürdüren tiyatro oluşumlarından biri olarak varlığını yetkin oyuncularla, eğitsel çalışmalarla ve yayın etkinlikleri ile sürdürür. 20. yüzyıla yayılan tarihinde birçok kişi bu çatı altında sanatla buluşmuş ve buluşmaya devam etmektedir.

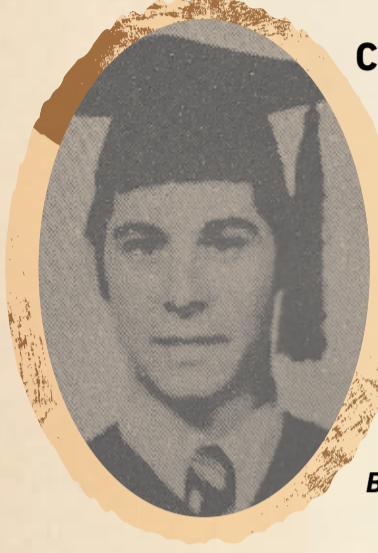
Engin Cezzar'ın da oyuncu olarak katıldığı Boğaziçi Gösteri Sanatları Topluluğu (BGS)-Tiyatro Boğaziçi, Shakespeare'in Fırtına adlı oyununu sergiler.

da şehir tiyatrolarının yeniden yapılanmasında RCP kökenli tiyatrocuların ağırlıklı olduğu genç bir kadro rol oynamıştı. 2. Dünya Savaşı RCP'nin hızını kesemedi. Tiyatro etkinlikleri kesintisiz olarak sürdü. 1955 yılında çıkan bir yangınla

ve araştırma dergisi ile yeniden başladı. Yıl 1971... Robert Kolej, 1863 yılından beri taşıdığı bayrağı Boğaziçi Üniversitesi'ne devreder. RCP de bu değişikliğe uyararak Boğaziçi Üniversitesi Oyuncuları'na (BÜO) dönüşür.

1991 yılında Boğaziçi Üniversitesi Oyuncuları ile Boğaziçi Üniversitesi Folklor Kulübü (BÜFK) mim ve dansa dayalı bir prodüksiyon için bir araya gelir. Böylece Boğaziçi Gösteri Sanatları Topluluğu'nun temelleri atılır.

Yolu Hisar'dan Geçen Siyasetçiler

Cem Boyner '78

Cem, daha o yıllarda farklıydı... Çok güzel konuşan, akıllı, sorumluluğunu bilen bir öğrenci ve çok sıcak, yakın, keyifli bir arkadaşı. 1977 yılında Alboy'un kurulduğu dönemde hem öğrenci hem işadamı oldu. Onu ders çıkışlarında bond çantası ile işe koştururken hatırlıyorum. Kı-sacık kesilmiş saçları o zamana göre çok farklıydı. Sınıfta aktif bir öğrenciydi, katılımcıydı. Söylediği şeylerin arkasında sağlam dururdu. Başarılı ve popülerdi.

Nur Akgerman
Beymen Genel Müdürü

Tansu Çiller '68

O da bütün liderler gibi yalnızdı; yalnızlığı seviyordu. İnsanın kendi duygu ve düşünce dünyasının sınırsızlıkları içinde, bir şeyler üretmenin yaşadığı toplumla paylaşacağı ürünler çıkarabileceğini biliyordu. Kimse "Tansu nerede?" diye sormazdı birbirine. Çünkü herkes onun nerede olduğunu bilirdi, her zaman kütüphanede, ders çalışıyor olurdu. Ders dışında ise yine kütüphanede, kitapların arasında kaybolmuş bulurdunuz onu. Yalnızlık ve çalışkanlık, uğruna çalışıp çabaladığı amaca ulaşma arzusu ve sevgi... Tansu Çiller'i bundan başka, en güzel ne tanımlayabilir ki!.. Bugünkü yaşamında vardığı politik noktaya dek süregelen tüm yaşamında hiçbir çelişkili davranışı görülmemiştir. Okulda da öyleydi zaten...

İsmail Cem '59

Henüz ortaokul sıralarında hayatta yapmak istediklerine karar veren insanlar vardır. Yaşam ise bu kararlı kişileri genellikle hayal kırıklığına uğratar. Karşılarına ya "hayır" diyemeyecekleri parasal imkânlar sunarak ya da yene-meyecekler engeller çıkartarak onları ideallerinden vazgeçmek zorunda bırakır. İsmail Cem bu kuralın pek az sayıdaki istisnalarından biridir. İnançlarını tutarlı bir biçimde sürdürürken, en tehlikeli kabul edilen, politik yaşamına da başarı ile ama ödünsüz devam etmektedir. Tüm yakın arkadaşlarını şaşırttığı belki tek konu, gençliğinde sınıfın en yaramazlarından olan bir kişinin bu özelliğinden kolayca vazgeçebilmesi olmuştur. Belki o da hayatta isteklerinin tümünü yapabilmesinin ödünüydü.

Ercan Arıklı
Bir Numara Yayıncılık A.Ş. İmtiyaz Sahibi

Bülend Ecevit '44

Kim derdi ki sınıfımızın en nazik, en etliye sütlüye karışmayan çocuğu, şair "ECO"su, bir gün Türk politikasının çetin bir lideri, Türkiye'nin başbakanı ve Kıbrıs zaferinin "Karaoğlanı" olacak ve bugün de millet meclisinin ve politikanın en kıdemlilerinden biri olduğu halde yıldızı hâlâ yükselecek!.. Onu ödünç aldığı kitabını kaybettiğim halde adeta benden özür dilemesi ile tanışmış, çok yakın arkadaş olmuştuk. Bana efendiliğini Robert Koleji'nin Türkçe dergisi İZLERİMİZ'e başyazarlığım, bugün de koruduğum fakat o zaman biraz aşırı olan siyasi görüşlerim yüzünden okul idaresince veto edildiğinde, derginin başyazarlığını yaptığı o sayısını bana ithaf etmekle gösterdi. Sonra politikada yollarımız ayrıldı, ayrı düştük. Ancak dostluğumuz hiç bozulmadı. Bugün de milliyetçilikle, bölücülüğe karşı ve Türk âlemi konusunda birleşiyoruz.

Altemur Kılıç
Gazeteci

İLK GÜNKÜ GİBİ...

100

HEMINGTON

Arman Manukyan: Zarif bir papyon düğümü

Arman Hoca'yı herkes papyonu ile hatırlar. O zarif bir papyon düğümüdür. Papyonun bir ucu Robert Kolej öbür ucu Boğaziçi'dir. İşte bu iki kurum bir papyon düğümü gibi Arman Hoca'nın kişiliğinde bütünleşmiştir.

Arman Hoca'nın karşısındaki sandalyeye oturuyoruz. Bu sandalye öyle sıradan bir sandalye değil. Şimdiye dek en az 10 bin öğrenci geçmiş bu sandalyeden. Ders yılı başladığında 10-15 gün sınıflara gitmiyor Arman Hoca. Öğrencileri çağırıyor odasına. Hepsi tek tek karşısına alıp başlıyor sorular sormaya, kimmiş, nereden gelmiş, ailesi nasılmış, nelerden hoşlanıyormuş, ne olmak istiyormuş... O seneki evlatlarını tanıdıktan sonra başlıyormuş sınıflara girmeye ki kim kimdir, kim neyi ne kadar yapar bilebilsin.

"Bu kez soru sorma sırası bizde"

Başarısının ve bu kadar çok sevil-

mesinin nedenini soruyoruz. "Bir çıkar beklemeden yaptım ben bu işi" diyor. "Eğer başarılı olduysam en önemli nedenlerinden biri budur. Ekmek parası kazanma kaygısını bu işe bulaştırmadım. Hocalık yaparken şirketimi bırakmadım. Nafakamı oradan çıkarırdım. Bu işi sevgiyle

ve gönlümden geldiği gibi yaptım. Hocalık yapıyorum diye şirketimin işlerinde de gerileme olmadı. Bilakis daha iyiye gitti." Arman Hoca'nın şirketi Manukyan Bıraderler adı altında faaliyet gösteren bir ithalat ihracat şirketi. Babası ve amcası tarafından 1930 yılında kurulmuş. O

günden beri ayakta. "Devam ettiriyoruz işte" diyor. "Ailecek kısa vadeli işlerden pek hoşlanmıyoruz. Günümüzde firmalar batarken firma sahipleri zengin oluyor. Bu olacak iş değil. Şahıslar firmaları ile birlikte kalkınmalı, biz öyle gördük, öyle devam ettiriyoruz." Arman Hoca'nın babası Artin Manukyan, Sultanahmet Sultanisi mezunu Kayseri kökenli bir beyefendi. Türkçeyi son derece iyi bilen bir insan. Çanakkale Savaşı'nda teğmen rütbesiyle cephe gerisinde hizmet yapmış. Annesi Luiz Hanım ise Tekirdağ kökenli. Arman Hoca 1931 yılında Haliç Feneri'nde doğmuş. Altı kişilik kalabalık bir aile.

Konak hayatı yaşayan Manukyanlar daha sonra Beyoğlu tarafına taşınmışlar. Arman Hoca ilk ve ortaokulu Pangaltı'da okuduktan sonra 1945 yılında Robert Kolej'e girmiş. Altı yıl geçirdiği Robert Kolej'den 1951 yılında mezun olmuş. O yıllara ilişkin unutamadığı anıların başında Atatürk'ün cenaze töreni geliyor.

"Etnik kökeni ne olursa olsun, Ermeni, Musevi, Rum, Türk bizim kuşak cumhuriyete sahip çıkan bir kuşaktı. Her şeyden önce biz cumhuriyet kuşağıyız ve bu okul bize bu kültürü verdi. Atatürk dönemini çok iyi hatırlıyorum. Atatürk'ün cenazesinde annem ve babamla birlikte bulundum. Yedi yaşındaydım. Top-

hane'de bir odun deposunun önünden onun naaşının geçişini bugün gibi hatırlıyorum."

Bir Amerikan okulu ama...

Arman Hoca'ya Robert Kolej'in bir Amerikan okulu olduğu ve burada Amerikan kültürü

verildiğinden dolayı milli duyguların yeterince gelişmediği ön yargısını hatırlattığımızda "Robert Kolej'deki kültür milli duyguları aksatan ya da engelleyen değil bizzat teşvik eden bir kültürdür" diyor. Sonra bir örnek veriyor. Üsküdar Amerikan Kız Lisesi'nde matematik öğretmeni yapan bir bayan dostumuz Amerika'da vefat etti.

Onun için buradaki kilisede bir Protestan mevlidi organize edildi. Orada İncil'in yanı sıra Kuran'dan da Fatiha okudular. İşte bizim Robert Kolej'deki kültür böyle bir kültürdür. lej'deki kültür böyle bir kültürdür.

Robert'ten Boğaziçi'ne

Robert'in Boğaziçi olmasını ben kesinlikle yadırgamadım. Okulun havasında hiçbir değişiklik olmadı. Erkek okuluydu burası. Kız erkek oldu ki bu olumlu bir değişikliktir. 10 bin kişiyiz ama çeşitli sosyal kulüpler ve etkinliklerle herkes kendi grubunu kurmuş durumda. 10 bin kişi bir grup halinde değil, herkes kendi Robert'ini kendi Boğaziçi'ni oluşturmuş durumda. Bunlar parlak, akıllı, cin gibi çocuklar. Hocası, mezunu, öğrencisi hepsi olgun insanlar. Öyle olunca da kolay adapte oluyorlar.

SENSODYNE

KONU CUMHURİYETSE HASSASİYETİMİZ VAR

CUMHURİYETİMİZİN 100. YILI KUTLU OLSUN!

Dişini tırnağına takarak, bizlere aydınlık bir gelecek armağan eden başta **Mustafa Kemal Atatürk** olmak üzere **tüm kahramanlarımıza minnettarız.**
Cumhuriyetimizin 100. yılı kutlu olsun!

Bütün mekteplerimize örnek olacak yeni bir eğitim yolu Robert Kolej'de Gençler Memleket Meseleleriyle Nasıl Temasa Geliyor?

10 Aralık 1964
 Hayat Dergisi

Köylere kitap götürmek, köy okullarını tamir etmek, çeşme yapmak başlıca işlerini teşkil ediyor.

Robert Kolej Lisesinin Amerikalı genç müdürü Cornelius H. Bull, geçenlerde İstanbul Rotary Kulübü'nün mutlak ögle yemeğinde, Robert Kolej gençlerinin görmekte oldukları sosyal hizmetler etrafında bir konuşma yapmıştır.

Gençlerimizin memleketimizin meselelerinde ne şekilde vazife alabileceklerini göstermesi bakımından alakaya değer bulduğumuz bu konuşmayı Hayat okuyucularına takdim ediyoruz. Güzel bir Türkçe ile yaptığı bu konuşmada Mr. Cornelius H. Bull demiştir ki: Robert Kolej lise bölümünün mali yardım ve sosyal hizmet programları hakkında konuşmak için birkaç dakikanızı ve dikkatinizi rica edeceğim. Dört yıl önce Robert Kolej'in lise kısmı mali yardım için elli bin Türk Lirası sarfetmişti; bu sene ise aynı program için beş yüz bin Türk Lirası'na yakın bir para sarfedilmiştir. Okuldaki dört yüz on beş öğrencinin yüz kırk beşi mali yardım görmektedir. Son beş yıl içinde, zeki, kabiliyetli fakat mali durumları dolayısıyla okulumuzda okuyamayacak pek çok kıymetli öğrenciye imkân sağlamaya çalıştık. Zekâ ve karakter sahibi öğrenci avına çıktık diyebilirim. Türkiye'nin çeşitli bölgelerine defalarca gidip okul müdürleri ile de konuşmak suretiyle kabiliyetli öğrencileri giriş imtihanlarımıza katılmaları için teşvik ettik ve başarı gösterirlerse mali yardım yapacağımıza dair onları teminat verdik. Kabul edilen öğrenciler arasında mali yardım yaptıklarımızdan derslerinde başarı göstermelerinden başka hiçbir mecburi hizmet istenmemektedir.

YAZ AYLARINDA ÖĞRENCİLERE İŞ

Mali yardım programının başka cephesi de yaz aylarında öğrencilere iş bulmaktır. Bilhassa yardım gören öğrencilerin kendi eğitim masraflarına katılmaları için yaz aylarında çalışmalarını gerektiriyor. Bu, bizlerin yardımınıza muhtaç olduğum bir programdır. Yardım gören öğrencilerimiz çalışmak istiyorlar. Geçen yıl yaptığımız sondaj neticesinde istisna-

sız hepsinin yazın bir yerde çalışma arzusunda olduğunu anladım. Fakat birçoğu yaz devresinde bir iş bulabileceklerinden ümitli değildiler. Bu yıl, onlara yaz aylarında iş bulma hususunda yardıma karar verdik. Maksadımız onlara yüksek maaşlı bir iş bulmak veya bir zanaat öğretmek değil. Sadece öğrencilerimizin kendi kendilerini yardımcı olma arzularına bize ispat

etmelerini istiyoruz. Burada bulunanlarımızdan birçoğunun önümüzdeki ilkbaharda bana bu hususta yardımcı olacağını ümid ediyorum.

KÖYLERE KİTAP

Robert Akademi'deki eğitimin dördüncü kolu sosyal hizmettir. Ama gayesi öğrencilerimizi kendinden daha az talihli olanlarla ilgilenmeleri hususunda teşvik olan Sosyal Hizmet Kulübü, dört yıl önce kurulmuştur. Sizleri bu teşkilatın geçmişteki ve bugünkü faaliyetlerini anlatmak isterim. Öğretmen-öğrenciler denilen bir teşkilatımız vardır. Bu teşkilattaki yirmi beş kadar öğrenci, hafta üç saatlerini İstanbul'un muhtelif ilkokullarındaki son sınıf öğrencilerine İngilizce öğretmek için ayırmaktadır. Ayrıca seyyar bir kitaplığımız vardır. Bu seyyar kitaplık her cumartesi sabahı Robert Akademi öğrencilerinin İstanbul vilayeti dışındaki çeşitli köylere götürdükleri bir Landrover arabadan ibarettir. Öğrencilerimiz her cumartesi öğleden evvel dört-beş saatlerini vererek bu kitaplıkla, elektriği ve suyu bulunmayan üç köylerdeki okullara kitap taşırlar. Kitaplar öğrencilere dağıtılır ve ertesi hafta başka kitaplarla değiştirilir. Aynı zamanda bu köylerde filmler gösteriler ve çalışma kampları teşkilatı için projeler hazırlanır. Bu programın öğrenciler tarafından kurulup geliştirildiğini ve devam ettirildiğini bilhassa belirtmek isterim. İleride kitap dağıtmak için yaptıkları bu seyahatlerde yanlarını İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinden de olarak tıbbi yardımdan mahrum çocuklara yardımcı olmak için planları da var. Geçen sene okunmak üzere köylere dört bine yakın kitap verilmiştir. Bu yıl kitap sayısını iki misline çıkartmak ve bu servisi her yaştaki köylüye hizmet edecek hale getirmek ümidindedirler. Seyyar kitaplık kolu tarafından, istek

üzerine, Antalya Lisesi'nde bir İngilizce eserler kitaplığı tesis edilmiş ve bu kitaplığa Robert Akademi öğrenci öğretmenlerinden toplanan binden fazla kitap gönderilmiştir. Bu ay aynı okula gönderilmek üzere yeniden binden fazla kitap toplanmış ve hazırlanmış durumdadır.

OKUL YAPAN EKİPLER

Sosyal Hizmet Kulübü ile el ele çalışan Türkiye Çalışma Kampları teşkilatıdır. Avrupa çalışma kampları ile ilgisi bulunan bu teşkilatın gayesi de özel projelerde değişik yapıdaki kültürlerin karışmasını sağlamaktır. Mesela geçen yaz Avrupa ve Amerika'nın dört bir tarafından genç kız ve erkekler Türkiye'ye okul inşa etmeye gelmişlerdir. Hafta sonunda bizim Sosyal Hizmet Kulübü de aynı şeyleri yapmaktadır. Yakın bir geçmişte Tekirdağ'da faaliyette idiler. Geçen yaz Afyon yakınlarındaki Bacılar köyünde üç hafta süren çalışma kampı Robert Kolej Lise Bölümü tarafından düzenlenmiş ve masrafları da yine Robert Kolej Lise Bölümü tarafından karşılanmıştı. Talas, Tarsus, Üsküdar ve İzmir Kolejlerinden gelen öğrenciler de bu işin bitirilmesinde bize yardımcı olmuşlardır.

TÜRKİYE'NİN MESELELERİ VE GENÇLİK

Bütün bu proje bu faaliyetlerin ana gayesi şüphesiz ki eğitimidir. Öğrencilerimizi Türkiye'nin

problemlerine kabil olduğu kadar yaklaştırmak gibi çok ağır bir sorumluluğun omuzlarımızda olduğunu biliyoruz. Bu problemlerle şimdiden meşgul etmek suretiyle çocuklarımıza onların büyüklüğünü anlamaları hususunda daha fazla fırsat verdiğimiz düşüncesindeyiz. Cahili çok veya elektriksiz ve yeter derecede suyu bulunmayan herhangi bir köydeki hayat şartları hakkında sadece kitaplardan bilgi edinmenin yeter olmadığı inancındayız. Öğrencilerimizin bunları kendi gözleriyle görmelerini ve bunlarla samimi bir şekilde ilgilenmelerini arzu ediyoruz. Seyyar kitaplık ile cumartesi günleri yaptıkları seyahatlere zaman zaman ben de katıldım ve öğrencilerimizin bu işi nasıl ciddi tuttuklarını bizzat müşahade ettim. Biraz daha büyüdüklerinde bu problemlerin bazılarını halledeceklerine inanıyorum; halle-

demezlerse bile hiç değilse çözümün ilk merhalesi olan meseleyi anlama alışkanlığını kazanmış olacaklardır. Gittikçe genişleyen bir mali yardım programı ve er geç çözülmesi gereken bazı meselelerle öğrencileri doğrudan doğruya temasa geçirerek daha etkili kılınan bir sosyal hizmet fikri Robert Akademi'deki eğitimin iki ekstra okulu olmaktadır. Başlangıçta da belirttiğim gibi bizim esas gayemiz öğrencilerimize tenkitçi düşünüşü kazandırmak ve bir şeyi anlamadan kabul etmeme fikrini aşlamaktır. Çocuklarımıza her şeyin cevabını verecek bir duruma getiremeyiz; ama onlara doğru sual sorma şeklini öğretebilirsek cevapları da kendi kendilerini bulabilecek bir hale gelebileceklerdir. Gayemiz ve temennimiz budur. Bana burada bütün samimiyetle ilgilendiğim bir konuda konuşabilme fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederim.

CUMHURİYETİMİZİN 100 YILINDA
 TOPRAĞIMIZA SAHİP ÇIKIYORUZ.

BASAK

1914'DEN BERİ TÜRK
 ÇİFTÇİSİNİN YANINDA...

ASKO

36 yıl sonrasına verilen randevu gerçek oldu

1964 senesinde Robert Akademi'den mezun olurken müdürleri 2000 senesinin 2. ayının 2. günü saat 2'de yine burada buluşalım demişti. O an için hayal gibi gelen bu randevu 36 yıl sonra gerçekleşti. Bu muhteşem buluşmayı '64 mezunu İbrahim Betil anlattı.

Robert Akademi'den, yani Robert Kolej'in lise kısmından 1964'ün 17 Temmuz günü yapılan törenle ben ve 103 arkadaşım mezun olduk. O gün hepimize tek tek diplomaları veren müdürümüz Cornelius Bull diplomalarımızın içerisine ufak bir not koymuştu. Notta şöyle diyordu: 2000 senesinin 2. ayının 2. gününde saat tam 2'de burada buluşalım.

Tam 36 sene sonraya verilen bir randevuydu bu

Düşüncesi hoştu tabii ama 36 yıl sonrası şimdi kimse planlayamazdı.

Ben ve Emre Nişancı o gün mezunlar arasında daha sonraki yıllarda iletişimi sağlamak üzere sekreter olarak seçildik.

Sonra tabii üniversite yılları. Büyük bir kısmımız Robert'in yükseğine devam ettik. O sebeple görüşmeye de devam ettik. Aradan geçen zaman boyunca 36 yıl sonraya verilen randevu aklımızı ara sıra gelmedi değil. Ama gerçekleşeceğini dair büyük hayal ve ümit beslememiştim. Ta ki 8 ay öncesine kadar. Mersin'den Tamer Gök -sanırım Mersin Üniversitesi rektör yardımcısıydı- arayıp hatırlatana kadar. Hemen e-mail göndermeye başladım. Kısa

zamanda internette bir mail grubu oluşturduk. Adı da belliydi zaten 2222. E-mail sistemi öyle başarılı oldu ki fazla bir hazırlığa gerek kalmadı. Nasıl olsa herkes ne zaman ve nerede buluşacağımızı 36 senedir biliyorduk.

Bir gece öncesi, yani 1 Şubat gecesi 5-6 arka- daş Hisar'daki Osman Restoran'da buluşup eski günleri yad etmeye erken başlamak istedik. Kısa bir zaman sonra grubun 30 kişi olduğunu gördük. Meğer biraz öteki İskele Restoran'da High School'dan gelen Ömer Madırlı Reha Uz'lu 7 kişilik grup da aynı amaçla bir araya gelmiş. Kısacası yarıya yakınımız bir gece evvelden başlamıştık 36 yıllık randevuya.

İşte herkes bir arada

Ertesi gün büyük bir heyecanla Theodorus Hall'ün yanındaki bekçi kulübesinin önünde toplanmaya başladık. Her yeni gelen ayrı bir dalgalanmaya yol açıyordu. Saat 13.45 olduğunda saydım tam 75 kişi olmuştuk. 14.10'da gecikmeli olarak gelen tek arkadaşımıza Osman Berkmen gerekli sözü söyledi: "36 sene önce verilen randevuya gecikmek için ne mazaret bulacaksınız bakalım?"

Nerelerden gelmemişlerdi ki Amerika'dan gelen çoktu. İsrail'den Fransa'dan İngiltere'den... Sedat Özmen taa Brezilya'dan kalkıp gelmişti. Birimiz çok yakınımızı kaybetmesine rağmen cenazeden çıkıp gecikmeli olsa da yetişmişti. Mezun olduğumuzda 104 kişi idik. 14'ümüz şu veya bu nedenle vefat etmiş 90 kişi kalmıştık. Şimdi 36 sene sonra 77'miz bir arada idik. Uzun uzun uzaktan süzdüm hepsini. Eminim çoğunu bunca yıl sonra sokakta görsem tanıya-

mazdım. Hepsi değişmiş hepsi yaşlanmıştı. Yıllar öncesine gitti aklım. Bir arada çok yakın arkadaşlıklar yaşamıştık. Ancak aradan yıllar geçmiş, çoğu birbirini hiç görmemiş, haberini alsı bile bu sürekli olmamıştı. Kısacası her şey ve herkes birbirinden kopmuştu. Bunun beni rahatsız ettiğini fark ettim aniden. Hepsini yakın arkadaşım biliyordum ama aramıza büyük boşluklar girmişti. O duyguyu tarif etmem çok zor.

İnsan yaşlandıkça duygusal oluyor

Aslında Mithat Alam anlattı. Mithat'ın babası Robert'in yükseğinde öğretim görevlisiydi. Mithat sinemacıdır, her şeye biraz sinema gözüyle bakar. Bir ara Andersen Hall'e çıkmış gezmek için. Daha önce yaşadığı mekânların kokusunu almak için. Yukarıdan Theodorus Hall'ün önünde bizleri görmüş. Baba-

sı ve kendisini düşlemiş aynı noktada. 36 yıl önce babası ile aynı yerde durup sohbet edermiş. O zamanlar aniden kendisinin babasının yaşında olduğunu fark etmiş. Saat 16'ya kadar serbest saatte herkes gruplar halinde sohbet etti. Elbette eski müdürümüz Cornelius Bull da oradaydı eşiyile birlikte. Saat 17.00'de Kennedy Lodge'da toplandık. Akşam Burç'ta erkek erkeğe, bir gece sonra da eşlerimizle Bizim Tepe'de yemek yedik. İşte hepsi bu. Bu arada Vural Akışık hesap etmiş. Çok ilginç geldi hepimize. Bizim buluştuğumuz tarihi yani 02. 02. 2000'i oluşturan rakamların hepsi çift. Bundan önce böyle bir tarih 1112 sene evvel yani 28. 02. 888 senesinde oluşmuş. Enteresan değil mi? Bir dahaki toplantı için konuşmadık. Artık ne zaman olur, nasıl olur bilemiyorum. Hem bakalım 20 yıl sonra kaçımız kalacağız hayatta.

İNGİLİZCE MATEMATİK KİTAPLARI

İngilizce Matematik Kitapları

- Mathematics Zero
- Geometry Zero
- Challenging Questions in Euclidean Geometry For High School Students
- Challenging Questions in Precalculus & Calculus For High School Students
- Challenging Questions in Analytic Geometry For High School Students
- 9th Grade Mathematics Question Book
- 10th Grade Mathematics Question Book
- 11th Grade Mathematics Question Book

Mathematics Zero / Geometry Zero İngilizce hazırlık sınıflarının müfredatına uygundur.

Karakolhane Cad. No:16/2 Kadıköy / İstanbul | 0216 418 36 70 | www.karekok.com.tr

Boğaz Sırtlarında Spor

Tarih 19 Haziran 1996, yer BÜMED. Derginin yaz sayısının hazırlığı için toplantıdayız. Yeni dosya konusunun başlığını belirlemek için tartışıyoruz. Birden bu yıl Spor Kurulu'nun kuruluşunun 100. yılı olduğu aklımıza geliyor. Eski bir Spor Kurulu Üyesi olarak "İşte aradığımız konu" diyorum. Sonra da "Boğaziçi'nde sadece sporun başarısını değil kültürünü anlatmalıyız" dediğimi hatırlıyorum. Çünkü Boğaziçi'nde spor, öğrencilerin sosyal becerilerini ve çevrelerini geliştirmeleri için teşvik edilirdi. Yalnızca kuru kuruya "kazanmak" için değil.

Necati Güler '80
1978 Spor Kurulu Genel Sekreteri

Robert Kolej ve Boğaziçi'nde sporun kısa bir tarihini yazmak için yola çıktık. Kısa derken yazı kısa; Robert'in

spor tarihi değil. Çünkü Robert'te ilk kurulan spor kulübünün tarihi 1903. Yazıya başlarken bir not daha düşelim.

Burada birtakım isimleri anacağız ama eminim çok çok azını tespit edebilmiş olacağız. Boğaziçi Üniversitesi

kütüphanesi ve Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi Kütüphanesi arşivlerinde bulabildiğimiz isimlerle sınır-

lıyız. Eminiz daha nice başarılı sporcular var. Boğaziçili milli sporculardan, hayatını spor kültürüne

adamış bu güzel insanlardan şimdiden özür dileriz. Burada anacağımız isimler, 100 yıldır sporla ön planda olmayan, asla spor arena-

de her zaman kazanmak için sahaya çıktık. Çünkü sporun mücadele ruhu bunu gerektiriyordu ve biz bu ruha fazlasıyla sahibiz.

Yaşam boyu sporcu

Bu sayı için yazı yazmam istenildiğinde haliyle okula ilk kaydolduğum yıllara gittim. Okula adımımı attığım andan itibaren sosyal faaliyetlerin okulumuzdaki eğitimin en önemli parçalarından biri olduğunu hissetmiştim. Spor, bu faaliyetler içinde önemli bir yer alıyordu. Bugün hepsi kendi branşlarında önde giden ve en azından benim okulda bulunduğum dönemlerde sporun öncülüğünü yapan arkadaşlar teker

teker gözümün önüne geliyor. Birçoğu milli takımlara dek yükselemiş bazıları da branşlarında hep önde olmuş ve sporcu olmakla övünmüş arkadaşları anmamak mümkün değil. Yaşamda da sporcu olmak erdemine erişmiş arkadaşlar, büyüklerimiz ve kardeşlerimiz bunlar. Bence sporcu erdemi ve yaşam boyu sporcu kalabilmek çok değerli. Atletizmde İbrahim Eksin, Sinan Onurlu ve Nafiz Zorlu kadar futbol ve voleybolun önemli ismi Mehmet Demirkol aklıma hemen gelenler. Tabii ki voleybolda bir zamanların en önde gelen isimleri Faruk Bayır, Selim Öztravers... Basketbolcuları unuttuğumuzu

Tefal

TÜRKİYE'DE
30 YIL
Milyonlarca Anı

www.tefal.com.tr

Kriton'un camiamızdaki spor mozağine katkıları çok büyüktü.

Spor Bayramı

100 yıldır devam eden ve 1980'den beri uluslararası düzeyde gerçekleştirilen Spor Bayramı ise her geçen yıl bir dizi yenilikle tarihimizdeki yerini alıyor. Her açılış

konuşmasında Metin Hoca'nın dediği gibi "Akdeniz oyunlarından sonra ülkemizde yapılan en büyük spor organizasyonu"nu her sene bir öncekinden daha büyük bir başarıyla organize etmek ancak bizim geleneğimizle açıklanabilir. Bu yüzyıllık geleneğin geçmişimizden öğrendikle-

rimizi geleceğe taşımak önemli bir olay günümüzde. Çim futbol sahasıyla tartan atletizm pistimizde ve kapalı salonumuzla örnek bir tesis grubuna da sahip durumdayız. Bu tesisleri daha iyi eğitim için mutlaka kullanmalıyız. Bütün bu özelliklerin, organizasyonların en

güzel yanı Boğaziçi'nde sporun öğrenciler tarafından organize edilmesi. Yine de sınıflar arası çekişme yok olmamalı. Yurtlar arası maçların canlılığını kaybetmemesi lazım. Ayrıca bir de benim özel talebim var; artık şu öğrenciler bir kere de mezunları yenmeyi başarsın.

zannetmeyin. Efe Aydın'ı Hüseyin Şiriner'i, Nedim Esgin'i, Esat Erkuş'u, Haldun Çiftçioglu'nu; daha sonraki dönemlerde Kemal Dinçer'i, Hakan Büyükbayrak'ı, Ekrem Erdem'i ve arkaya kazandırdıkları şampi-

yonlukları nasıl unutulabiliriz. Hele Ankara'dan bayanlar Türkiye şampiyonluğunu İstanbul'a taşıyan Canan İnan'lı, Sema'lı 1974 takımı.

Futbolcular
Futbolcuları da unutmadım. Nafiz Zorlu,

Metin Kalkavan aklıma ilk gelenler. Bir süre Futbol Federasyonu Merkez Hakem Komitesi Başkanlığı yapan Ahmet Güvener'i mutlaka anmalıyız. Bütün bunlara ilaveten yalnız futbolumuza değil Avrupa ve

dünya futboluna da yön verenlerin arasında bulunmasından büyük gurur duyduğumuz ağabeyimiz Şenes Erzik'i hatırlatmamız lazım. Yüzme rekortmenimiz Viktor, su topu milli takımımızın değişmez elemanı

Centrum
IMMUNITY

Bağışıklığa
dengeli*
destek!

SELENYUM

VİTAMİNİ

KARA
MÜRVER

ONLAR DA BU SIRALARDAN

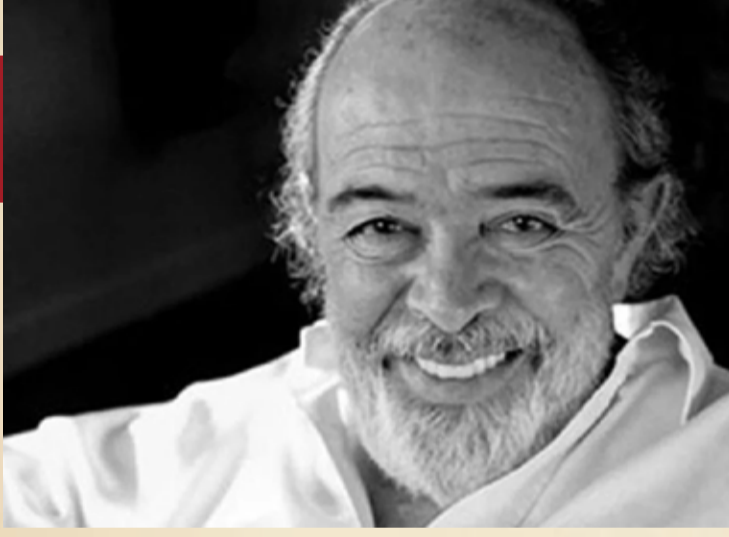
GEÇTİ

Robert Kolej ve Boğaziçi Üniversitesi sadece akademik olarak en başarılı olanların değil, sosyal olarak da en iyilerin yetiştiği eğitim kurumları olarak fark yaratmış. Bunun en iyi kanıtı iş, sanat ve siyaset dünyasına yön veren isimlerin bu okullardan mezun olması. Bunlar öyle isimler ki çalıştıkları alanlarda kendi tarzlarını yaratmış, markalaşmış ve ülkeye değer katmış isimler. Bu isimlerden bazıları 1980'li yılların sonunda okullarıyla ilgili görüşlerini işte böyle dile getirmişler.

Nejat Eczacıbaşı RC 1932

Robert Kolej öğrencilerine her şeyden önce lisan, özgür düşünce ve teşebbüs motivasyonu kazandırıyor. Eğitimin liberal olmasından dolayı kişiler inisiyatif kullanma alışkanlığını daha o yıllarda öğreniyorlar. Bizim zamanımızda okuldaki "Debating" gruplarında kişi inandığı düşünceyi veya fikri sonuna kadar sağlıklı bir şekilde savunur, böylece olayları çok yönlü görme özelliğini kazanırdı. Benim zamanında ders dışı faaliyetlerde ağırlık müzik ve spordaydı. Ayrıca edebiyatla ilgili çalışmalar da yapılırdı. İşte bütün bunlar öğrencilerin olaylardaki rekabet inisiyatif ve karar verme yetilerini, yeteneklerini geliştirdi. Robert Kolej'in uzun yıllar müdürü olan Dr. Gates'in biyografisi ve Herald adlı dergi benim de aralarında bulunduğu bir grup tarafından çıkarıldı. Halen bu eserler Boğaziçi Üniversitesi kütüphanesinde. O yıllarda okulda 710 öğrenci ve 100 öğretim üyesi vardı. Sınıflar 25 kişiyi geçmezdi. Kampüs içinde İngilizce konuşmak zorunluydu ve bu kural kesin bir şekilde uygulanırdı. Sınıflar oldukça kosmopolit idi ve bu da diğer ülkelerin kültürlerini, ekonomisini öğrenme açısından oldukça faydalıydı. Bence okul arkadaşlığı akrabalığa benzer. İnsanın seçme şansı yoktur. Okuldaki en yakın arkadaşlarımdan biri şu an firmamızın Amerika mümessilliğini yapan Agop Tolukan'dır.

Engin Cezzar RC 1955

Robert Kolej'in benim için en büyük önemi mesleğime başlangıç teşkil etmesiydi. 1951 yılında amatör olarak başladığım tiyatro çalışmalarına daha sonra ABD'de Yale Üniversitesi'nde okuyarak devam ettim. Robert Kolej'de kampüs içinde çok çeşitli sosyal faaliyet vardı ve bu faaliyetler oldukça hareketli ve etkindi. Fakat şimdi okullarda gözlediğim daha doğrusu doğal sonucunu gördüğüm bir eksiklik, amatör tiyatrocun ve sanatçının yetişmemesi. Bunun için etkin bir çalışma yapılmıyor. Aksi gibi bir eksiklik hissedilip önlem de alınmıyor. Okul tiyatrolarına çok önem vermek gerek. Çünkü işin özü ve kaynağı burasıdır. Mesela ben bir süredir Boğaziçi Oyuncuları'nın çalışmalarını hakkında hiçbir şey duymadım. Demek ki etkili çalışma yapmıyorlar. Bizim zamanımızda bu tür çalışmalarda da aynı şimdiki spor karşılaşmalarında olduğu gibi gayet geniş bir rekabet ve mücadele vardı. Bunu en güzel kanıtlayan olgu sanırım o zaman yetişen sanatçılardır: Haldun Dormen, Nevra Serezli, Genco Erkal, Göksel Kortay, Nüvit Özdoğan gibi.

Türkiye'nin en önemli sorunlarından biri sanıyorum sosyal yapıdaki geniş çapta genel kültüre dayanan medeni zihniyet eksikliğidir. İşte bu aşamada tiyatroların ve daha geniş bir anlamda sanatın bu sosyal yapıya genel kültürle gelecek katkılarını en ön sıraya çıkıyor. Öğrencilerin veya yetişen yeni neslin bu yönde hiç etkinliği yok. Sanıyorum üniversite gençliğinden istenebilecek en faydalı şey Türk kültürüne, dolayısıyla sosyal hayatına etkin bir şekilde katkıda bulunmaya çalışmalarıdır.

Genco Erkal RC 1957

Robert Kolej'deki eğitimin yaşamıma en önemli katkısı tutkuyla bağlandığım mesleğimi seçmemde beni doğru yönlendirmiş olmasıdır. Böylelikle tiyatro alanında ilk adımları sağlıklı attım. İyi bir öğrenciydim, derslerim de iyiydi ama benim asıl dünyam Social Hall'deki tiyatro salonuydu. Kimi İngilizce kimi Türkçe olmak üzere yılda 5-6 oyun sahnelenirdi. Oyunların dekorundan kostümüne, ışığına kadar her şeyiyle biz ilgilenirdik. Geceli gündüzlü çalışırdık. Bunca uğraşın yanı sıra derslerimizi aksatmadan nasıl yürüttüğümüze şimdi şaşmamak olanaksız.

Genel eğitimin yanı sıra profesyonel bir tiyatro yaşamı için gerekli kuramsal ön bilgiyi ve pratik deneyimi Robert Kolej'deyken edindiğimi, en azından güçlü bir ivme kazandığımı rahatlıkla söyleyebilirim. Yeri gelmişken başta Hillary Summer-Boyd, Charles Macneal, Philip Ulliyott olmak üzere aynı zamanda yakın dostlarımız da olan değerli öğretmenlerimizi saygıyla anmak isterim.

İbrahim Bodur RC 1950

Atalarımız yabancı dilin önemini vaktinde görmüş ve daha Osmanlı döneminde ülkenin geleceğine katkıda bulunacağı inancı ile yabancı dille öğretime önem vermişlerdir. Bu itibarla Robert Kolej ve bu nevi kuruluşlar bugünün ve geleceğin temel taşları niteliğindedir. Burada vurgulanması gereken yabancı dille öğretim yapan okulların hedeflerinin "Türkiye için" oluşudur. Kültür ve eğitim bakımından Robert Kolej dünü bugüne, bugünü yarına bağlayan yegâne köprü kuruluştur. Robert Kolej'in kalıcı ve itibarlı oluşu tarihe kök salmış eski bir öğretim ve eğitim merkezi olmasından kaynaklanır. Bugün Boğaziçi Üniversitesi'nin diğer üniversitelere göre daha kaliteli eğitim yapabildiği Robert Kolej mirasının üzerine oturmuş olmasından ileri gelir. Boğaziçi Üniversitesi, Robert Kolej'den devraldığı öğretim üyeleri ve personeli hazır bulunmuştur. Türk kültür hayatına çok şey vermiş olan ve gereğinde okuma imkânı olmayanlara da burslar sağlamış olan Robert Kolej'de yetişenler ülkenin kilit noktalarında rol oynayan kişilerdir. Bunun sırn yabancı lisan ve üstün nitelikli eğitimidir.

Pınar Kür RC 1963

Okulda topu topu 10-15 kız öğrenci idik. İlginç olaylara tanık oluyorduk. Örneğin Ayşe adlı arkadaş yemekhaneye inmeye korkardı. Çünkü o yürürken erkekler tepsilere vurarak tempo tutmaya başlardı. Ayrıca Arnavutköy'deki kızlar Robert Kolej'in ilk kızlarını çok kıskanırlardı. Bir yıl Field Day Queen, Robert Kolej'den seçilince çok bozuldu ve bir daha yarışmaya kız yollamadılar. Yalnızca tiyatro bölümünden kızlar gelirdi ve bunun dışında ilişkiler bir hayli azalmıştı. Hocalarla ilişkiler oldukça arkadaşça idi. Her piyesten sonra bir hocaların evinde toplanılır çok güzel partiler verilirdi. Kampüs yaşamı süresince genellikle Kazım'da otururduk. Akşam eğlencelerine katılmadığım için diğerlerini kıskanırdım. Çünkü yatılı değildim. Fakat bazı zamanlar sınava çalışma bahanesiyle katılırdım. Bunların dışında tiyatro ile ilgilenirdim. Öğrencilik yıllarımda bu tür sosyal aktivitelerin çok yararlı olduğunu kanıslanıyordum. Robert Kolej'e geldiğimde zaten İngilizce biliyordum ama hocalarımla bu kadar yakın olmak, onlarla oturup sohbet etmek bana çok şey kattı. Öğrenci sayısı azdı. Şimdiki öğrenciler çok ders çalışıyorlar. Hiçbir şeye vaktimiz yok diyorlar. Hem de bizim zamanımızdaki kadar başarılı olamıyorlar. Demek ki sadece ders almak ve çalışmak yeterli değil. Önemli olan o bilgileri benimsemek ve o bilgilerin kafada, dolayısıyla da kişilikte yaptığı değişikliktir.

Güler Sabancı BÜ 1978

Üniversite eğitimi ve yaşamı kişinin gerek kültür gerekse sosyal formasyonunda çok önemli bir yer tutuyor. Bu açıdan olaya yaklaşırsak Boğaziçi Üniversitesi'nin öğrencisine kazandırdığı şeylerin başında lisan ve geniş bir sosyal çevre geliyor. İş hayatında ve iş ilişkilerinde en zor kısmın ilk giriş olduğunu kabul edersek, işte Boğaziçi Üniversitesi'nin kişiye sağladığı çevre ve girişkenlik bu bölümdeki başarı oranını yükseltiyor. Boğaziçi Üniversitesi'nin yetiştirdiği öğrenci tipi genelde çok okuyan ve araştıran, hazır konmayıp arayıp ortaya çıkaran, yaratıcı olan bir kişilikte. Bununla birlikte merkezi sınav sistemine geçilmesi ile artık Boğaziçi Üniversitesi salt zengin ailelerin çocuklarının okuduğu bir kurum değil. Fakat bilgi ve kültür birikimi yüksek kişilerin toplandığı bir ortam şeklini aldı. Boğaziçi Üniversitesi'nde kampüs yaşamı kişileri birbirine bağlayan, yakınlaştıran, paylaşmayı ve eğlenmeyi bilen bir topluluk yaratmıştır. Ders dışı aktiviteler öğrenciyi cesaretlendiren ve girişimci yapan başlıca temellerden biri olmuştur. Bu aktivitelerdeki rekabet ve arkadaşlık ikilemi olgunlaşmanın en güzel biçimini ortaya çıkarmıştır. Bunun sonucu kişi kendini daha iyi tanıma olanağı bulmuş ve birçok şeyi aynı anda ve en iyi şekilde yapma arzusu kazanmıştır. Okul arkadaşlarıyla ortam farklılıklarını ve zaman azlığından dolayı pek görüşemiyoruz. Halbuki paylaşılan anılar ve birçok şeyi tekrar yaşamak çok haz verici olurdu. Her zaman o yıllarımlı özleyorum. Ben mezuniyet balosunda arkadaşlarımla en cesaretlisi olarak, zamanın Rektörü Abdullah Kuran'ı dansa kaldırdım. Dans ederken sohbet ediyorduk, kendisine mezun olduğum için sevinçli, fakat bu güzel ortamdan ayrılmak zorunda olduğum için üzüntülü olduğumu söyledim. O da bu iki duygudan ilki ağır basarsa hayata atılacağımlı, yoksa kendisi gibi akademisyen olacağımlı söylemişti.

KÖKTEN GELECEĞE
CUMHURİYETİN
İZİNDE!

BİNALAR VE

İsim Babaları

Robert Kolej'e ruhunu veren mekânlar ve onların isimlerine ilham olmuş kişilikler.

New Yorklu çok zengin ve hayırsever bir tüccar olan Christopher Robert 1856 yılında İstanbul'u ziyaret ettiği sıralarda gemisinin güvertesinden beyaz, iştah açıcı ekmeğe dolu bir kayık görür. Bu ekmeğe Dr. Cyrus Hamlin'in kendi imalatı maya ile yine kendisi tarafından Bebek'te pişirilip Kırım Savaşı'nda yaralanan İngiliz askerleri için Selimiye Kışlası'na gönderiliyordu. Hemen söyleyelim o sıralarda Florance Nightingale de orada görev-

liydi. Dr. Hamlin'i çok merak eden Mr. Robert bir fırsatını bulur ve onunla tanışır. Kısa zamanda aralarında bir dostluk kurulur ve iki arkadaş İstanbul'da bir Amerikan Koleji kurmaya karar verir. Paranın büyük bölümü Mr. Robert tarafından sağlanacak, kalanı ise Dr. Hamlin tarafından toplanacaktır.

İnşaat alanı, öğretmen, araç gereç, kitap ve eşya bulmak ders programlarını hazırlamak ve bir mütevelli heyeti kurmak işini Dr. Hamlin üstlenir.

Güney Kampüs'ün ilk bölümü 1861 yılında Ahmet Vefik Paşa'dan alınmıştır. Okulun kurulmasına ilişkin izin çıktığı halde inşaatın başlaması için gereken Sultan'ın özel iradesi çıkmaz. Aradan aylar geçince Dr. Hamlin için Bebek'te kapatılan Misyoner Okulu'nu kiralamaktan başka çare kalmaz. Bina onarıp boyatılır ve 16 Eylül 1863 tarihinde Mr. Christopher Robert'in tüm itirazlarına rağmen Robert Kolej adıyla öğretime açılır.

İlk müdür bir eğitimci tabip, mimar, makine teknisyeni, elektrikçi, mucit, fırıncı olan ve 13 çocuk babası Dr. Cyrus Hamlin olur. Yeni kurulan mütevelli heyetin kararlarına göre Robert Kolej'in kapıları her din, ırk ve ulustan öğrenciye açık olacak, ancak hiçbir suretle politikaya bulaşmayacaktı.

Hamlin Hall

Sultan'dan beklenen iradenin çıkışı 7 yıl sürer.

İlk binanın temelinin atılışı 4 Temmuz 1869 tarihinde gerçekleşir.

Binanın altında ve etrafında Fatih Sultan Mehmet'in yaptırdığı Rumeli Hisarı inşasında da kullanılmış mavi kireçtaşı ocakları vardır.

Dr. Hamlin bu fırsatı kaçırmaz ve ocaktan yararlanır. Daha sonra da 1914 yılına dek yapılan tüm binalarda bu taşlar kullanılmıştır. Bundan başka Hamlin, ihtişamına ve metanetine hayran kaldığı Hisar'a ait bir parçayı tahlil ettirir ve harcın aynısı bu bina için kullanılır. Binanın planı, ortası açık, üstü camla kaplı kervansaray şeklindedir.

Burada müdür dairelerinden sınıflara, yatakhanelerden bulaşıkhaneye, kütüphaneden mutfağa, yemek odalarından kantine dek her türlü hizmet veriliyordu. Bina 1871 yılında tamamlandığında kolej Bebek'ten buraya taşındı. Bugün erkek yurdu olarak kullanılan binaya inşaat sırasındaki yardım ve büyük hizmetlerinden ötürü Dr. Cyrus Hamlin'in adı verildi; Hamlin Hall.

Kennedy Lodge

Kendisi gibi bir tabip olan damadı Dr. George Washburn ile yaşadığı ve kişilik nedenlerinden kaynaklanan sürtüşmeler yüzünden 1873'te Amerika'ya giden Dr. Hamlin, 1900 yılında ölene dek bir daha geri dönmez. Mr. Robert'in 1878'deki vefatı ise okula büyük bir darbe indirir. Koleje bıraktığı taşınmaz malların satışından elde edilen gelirle bir vakıf kurulur. Güney Kampüs'te inşa edilen ikinci bina Kennedy Lodge'tur. Stewart Kennedy 1888 yılında İstanbul'a geldiğinde otelinde hastalanır ve Dr. Washburn tarafından Hamlin Hall'a. Davet edilir. iyileşene kadar geçen zaman içinde binada yaşanan sıkışıklığı görür ve müdürle misafirlerinin oturacağı bir bina için bağışta bulunmaya karar verir. Yapımı 1891'de tamamlanan bu 10 odalı şahane boğaz manzaralı yapı 1971'e kadar kolej müdürlerine ev sahipliği yapmıştır. Bugün üst ve çatı katı misafirhane, alt katı yemek salonu, zemin katı ise çay evi olarak kullanılan bu şirin bina, bağışçısının adını alır ve Kennedy Lodge olur.

Albert Long Hall

1895-1909 yılları arasında Mütevelli Heyeti Başkanlığı yapan John Stewart Kennedy yaptığı pek çok bağıştan başka vasiyetinde okula 1 milyon 500 bin dolar bırakmıştır. Bugün Saatli Bina olarak anılan Albert Hall'un yapımında da mavi kireçtaşı kullanılmıştır. 1892 yılında Fen Binası adıyla hizmete açılan binanın planları Dr. Hamlin'in oğlu Alfred Dwight Foster Hamlin tarafından hazırlanır. Zemin dahil 4 katı vardır. Zemin katta iki kimya laboratuvarı, birinci katta dersane, fizik ve kimya laboratuvarı; ikinci katta toplantı salonu, üçüncü katta ise toplantı salonuna ait balkon ve org dairesi bulunuyordu. 1914 yılında Mr. Cleveland Dodge tarafından armağan edilen ve dünyanın en iyi 5 orgundan biri sayılan şimdiki org, toplantı salonuna yerleştirilmişti. 1872-1901 yılları arasında doğa ve fen bilimleri dersleri veren Profesör Albert Long ölünce binanın adı öğretim üyelerinin oy birliği ile Albert Long Hall olarak değiştirildi.

ALBERT LONG HALL
Cyrus Hamlin'in büyük oğlu Alfred Dwight Foster tarafından tasarlandı. Kampaşa'da bulunan mavi kireç taşlarıyla yapılan hizmete girdi. 1904 senesinde binanın adı binaya verildi. Alt katında kimya ve barındıran binanın üst katı toplantı salonu olarak kullanıldı. Bu salonda bulunan org en önemli bez orgundan biri sayılıyor.

Theodorus Hall

Hamlin Hall tamamlanır tamamlanmaz hazırlık bölümünün ayrı bir binaya taşınması gerektiği ortaya çıkmıştı. 1898 yazında Dr. Washburn Amerika'ya giderek böyle bir bina için bağış almak amacıyla New Yorklu zengin bir bankerin kızı olan Olivia Egglston Phelps Stokes'u ziyaret etmek ister. Ancak Bayan Stokes'un Avrupa'ya gittiği söylenir. Washburn üzgündür. Oysa İstanbul'da kendisini Bayan Stokes'un bağış yapılacağını bildiren mektubu beklemektedir. Bina Ahmet Vefik Paşa'dan 1871 yılında satın alınan ikinci bölüm arazi üzerine mavi kireç taşından yapılır ve 1902 yılında hizmete açılır. Bugün bir kız yurdu olan binaya Miss Stokes'un arzusu üzerine Theodorus Hall (Allah'ın lütfu) adı verilir.

KENNEDY LODGE
Kennedy Lodge binası 1895-1909 yılları arasında Kennedy Heyeti Başkanlığı yapan John Stewart Kennedy tarafından tasarlandı. Kampaşa'da bulunan mavi kireç taşlarıyla yapılan hizmete girdi. 1904 senesinde binanın adı binaya verildi. Alt katında kimya ve barındıran binanın üst katı toplantı salonu olarak kullanıldı. Bu salonda bulunan org en önemli bez orgundan biri sayılıyor.

Theodorus Hall
Bina, daha sonra Robert Kolej adını alacak olan Robert Kolej Harelik Departmanı'na yanaklı ve dersane binası olarak inşa edilmiştir. Bina için gerekli finansman olan 49 bin dolar, New Yorklu Bayan Olivia Phelps Stokes tarafından sağlandı. Çok alıcak mülkünü Bayan Stokes binaya adanmış ve Theodorus Hall'ın inşaatına 1900 yılında başladı. İnşaatına 1900 senesinin sonbaharında başlanıp 1902 senesinin başlarında tamamlandı. İnşaatın diğer binadan da olduğu gibi mavi kireç taşı kullanıldı. Bina 75 yatağı ve 100 öğrenci öğrenci ve 100 öğretmen öğrencisi olarak kullanılmaya başlandı.

Dodge Gymnasium

Spor salonu 1909-1926 yılları arasında mütevelli heyetinin başkanlığını yapmış olan Cleveland Dodge ve babası William Dodge tarafından yaptırılmış ve 1904 yılında açılmıştır. Uzun yıllar Avrupa'nın ilk modern ve Türkiye'nin ilk kapalı koşu yolu spor salonu olan binada 1908 yılında Türkiye'nin ilk basketbol maçı oynanır. Ülkemizdeki ilk bowling odası da yine bu binada bulunuyordu. 3 Nisan 1955 tarihinde çıkan yangında üst iki katı yanmış ancak aynı yılın yazında öğrencilerin ve mezunların bağışları ile onarıma başlanmış ve yine aynı yılın sonbaharında yeniden açılmıştır.

Washburn Hall

Bugünün iktisadi ve idari bilimler binası olan Washburn Hall, Mr. William Dodge'un dul eşi tarafından 1906 yılında yaptırılmıştır. Yapımında Birinci Dünya Savaşı'ndan önce inşa edilen tüm binalarda kullanılan mavi kireçtaşından yararlanılan Washburn Hall Dodge'un eşinin arzusu üzerine ilerlemiş yaşından ötürü 1903 yılında istifa eden kolej'in ikinci müdürünün adı verilir.

Dr. Washburn 1858 yılında Türkiye'ye gelmiş ve Hamlin'in ilk eşinden olan kızı Henrietta Ann Loraine ile evlenip 1865 yılında Robert Kolej'de öğretmenliğe başlamıştı. İdari işlerden başka psikoloji, etik ve politik ekonomi dersleri veriyordu. 1868'de Amerika'ya döner ancak Hisar'daki inşaat başlamak üzere olduğundan Mr. Robert ve mütevelli heyeti 1869'da geri dönüşü için ikna ederler. Hamlin'in Mr. Robert ve mütevelli ile arası gittikçe açılmaktadır. Öyle ki 1873 yılında Amerika'ya gider ve 1877 yılında da istifa ettirilir. 1872 yılından bu yana Mr. Robert ve mütevelli heyeti tarafından direktör olarak tanınan Washburn, koleje resmen müdür olarak atanır. Günümüzde ofis ve sınıf binası olarak kullanılan Washburn Hall'ün bir özelliği de en üst katında 1971 yılında dağıtılan Balkanların ve Orta Doğu'nun en zengin doğa tarihi müzesi bulunmasıydı.

Anderson Hall

Anderson Hall ya da bugünün fen edebiyat binası 1913 yılında tamamlanmıştır. Bu yatakhane ve dersane binasının mimarı Hamlin'in oğlu Alfred Hamlin'dir. Halen odaları ofis ve dersane olarak kullanılan Anderson Hall, John Kennedy'den kalan miras ile inşa edilmiş ve uzun yıllar boyunca kolejde öğretmenlik ve müdür yardımcılığı yapmış olan Doktor Charles Anderson'ın adı verilmiştir. Doktor Anderson da Hamlin'in kızı Abigail Francis ile evliydi.

Gururla

KOLEKSİYONU

Bizi birbirimize bağlayan Cumhuriyetimizin 100. yılına özel Şişecam'dan Gururla Koleksiyonu Paşabahçe Mağazaları'nda.

ŞİŞECAM

Paşabahçe
 MAĞAZALARI

KÜNYE

Bu gazete Cumhuriyetin 100. yılı için 12 Punto Kurumsal Yayıncılık ve İçerik Ajansı tarafından BÜMED için hazırlanmıştır.

İmtiyaz Sahibi
 Hülya Cesur

Proje Yöneticisi
 Ulaş Atay

Editör
 Tolga Topçu

Görsel Yönetmen
 Belkis Coşkun

Katkıda Bulunanlar
 Hilal Hoşgör
 Almıla Özkan

Baskı Yeri
 ENT Matbaa Yayın
 Reklam Sanayi ve
 Ticaret Anonim
 Şirketi

Berber Haçik

Öğle vakti I. Yurdun bulunduğu binanın, yani eski Hamlin Hall'un yan tarafından, süpermarkete uzanan koridora giriyoruz. Üzerinde salamlı, kaşarlı sandviçlerin hazırlandığı, altında kedilerin beklediği masayı aşır sağa dönüyoruz. Sonra "Berber" levhasının işaret ettiği kapıyı tıkladığımızda, içerde, pencerenin önünde, saçları, bıyığı ağarmış, üstünde beyaz önlüğü, elinde tespihi, güler yüzlü Haçik Usta oturuyor.

Çırak ortalığı topluyor, hiç müşteri yok. "Bizim iş fırtına gibidir" diyor Haçik Usta, "Balık fırtınası gibi. Bakarsınız kimse yok, sonra biri gelir, ardından on kişi daha. Aniden basar iş." "Tam zamanında gelmişiz" diyoruz, oturuyoruz. Koltukların karşısındaki duvar boydan boya tezgâh, üstü ayna.

Aynanın üstündeki sırada kartpostal büyüklüğünde fotoğraflar dizili. Başlarında köşeli kepleri, sırtlarında cüppeleri, sevinçlerini zor zaptetmiş, üç-çeyrek bir duruşla poz vermiş genç adamların portreleri bunlar. Artık o keplerin kullanılmaması, erkek mezunların zaten hiç kep giymemesi bir yana, bir yerlerden anlaşılıyor bu resimlerin geçmişe ait olduğu, bakışlardan mı, fotoğrafların renginden mi, yoksa traşlardan mı bilinmez...

"Amerikalıların zamanında, saçlar ince kesilirdi" diyor Haçik Usta, "Enseler açık olurdu. Yemeğe girilirken, hocalardan biri kapıda durur, eğer traşsız, saç taramamış, kravatsız ya da ayakkabısı boyasız talebe varsa geri çevirirdi."

1932'de gelmiş buraya Haçik Usta. Ondan önce bir Rum berber varmış. Ayrılırken Haçik Usta'ya haber vermiş. O da hava parası vermiş. Mektebin tahkikatı bitince devralmış işi.

"O zamanlardan bugüne çok şey değişti" diyoruz, "Siz ne değişiklik görüyorsunuz?" "Kalabalıklaştı tabii" diyor, "Eskiden 850 kişi civarındaydı mektep, herkes birbirini tanırdı. Ama şimdi daha iyi talebe yetişiyor." "Dersleri mi kastediyorsunuz?" "Hem dersleri hem de diğer her şeyi" diyor Haçik Usta, seviniyoruz. Bir şeyler hala sürüyor, besbelli, Haçik Usta'ya bakılırsa...

"Enteresan olaylarla karşılaşmışsınızdır herhalde?" "Evet" diyor. "Bir keresinde akşamleyin bir talebeyi traş ettim. Ertesi sabah baktım yine gelmiş. Siz dün traş oldunuz, dedim. O ben değilim, dedi. Meğer traş ettiğim ikiz kardeşiymiş. Öyle benziyorlar ki birbirlerine, aynı ehliyeti kullanıyorlar-mış."

"Eski talebelerin sizi ziyaret ettiği olur mu?" diye soruyoruz.

"Ankara'da, İzmir'de oturanlar İstanbul'a geldiler mi uğrarlar bana. Çoğunu isimleriyle hatırlarım. Geçen sene burası tamir edilirken, muvakkaten bekçi kulübesinde çalışıyordum. Bir gün eski mezunların yemeği varmış, ben de sıcaktan kapıyı açık bırakmışım. Birkaç kişi kapının önünde dolaşı-yordu, meğer aralarında Haçik mi, değil mi diye tartışıyorlarmış. Sonunda içeri girdiler." "Tanıdınız mı?" dediler. Tanıdım tabii, isimlerini söyledim, sarıldık.

Haçik Usta'ya teşekkür edip çıkarken, kapadığımız kapının ardında 52 senedir süregelen bir bağlılığın bulunduğunu biliyoruz artık.

DAIKIN

**50 YEARS
& BEYOND**

DAIKIN AVRUPA'DA 50.YIL DÖNÜMÜNÜ KUTLUYOR!

DAIKIN
AVRUPA, ORTA DOĞU VE AFRİKA'DA
İNOVASYONUN 50'NCİ YILINI KUTLUYOR!

• 52 Satış Birimi • 129 Ülke • 13.700'den Fazla Çalışan

daikin.com.tr

"EFENDİLER
YARIN
CUMHURİYETİ
İLAN EDECEĞİZ"

K. Atatürk

28.10.1923

BOĞAZIÇI
ÜNİVERSİTESİ
MEZUNLAR DERNEĞİ